І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 136. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го СЕРПНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 1, 1967 No. 136. VOL. LXXIV.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 31-го липня, 1967

В АМЕРИЦІ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВИБОРУ місця на Номінаційну Конвенцію, вирішив, що Конвенція має відбутися в Маямі Бічі на Фльориді. Це рішення має затвердити Крайовий Республіканський Комітет. Телевізійні станції натискають на демократів, щоб і вони відбули свою Номінаційну Конвенцію в тому самому місці, бо зменшилися б витрати на телевізійні передачі. Демократи ще не рішені, де буде їхня Конвенція, але можна передбачати, що також в Маямі Біч. Це місто дає партії 650,000 дол. готівкою і 150,000 різними працями. Республіканці мають почати свою Конвенцію 5-го серпня, а демократи три тижні пізніше. Інші міста, як Гюстон, Сан Франсіско й Шикаґо старалися також мати Республіканську Конвенцію в себе.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР РЕМСІ КЛАРК, зізнаючи в Сенатській Правничій Підкомісії, заявив, що запроєктований Урядом проєкт про контролю продажу зброї цивільним особам допоможе краще контролювати такі расові заворушення, які недавно були в деяких містах цієї країни. Члени цієї Сенатської Підкомісії заявили, що приєднають законопроєкт про контролю зброї до схваленого вже Палатою Репрезентантів законопроєкту про поборювання заворушень. Представники обидвох партій в Конґресі заявили, що вони вестимуть свої переслухання в справі заворушень в деяких містах, хоч президент Джансон найменував до окремої комісії в цій справі і представникіт обидвох Палат Конґресу.

ЧІЛІЙСЬКИЙ УРЯД ЗБІЛЬШИВ поліційні станиці в південній частині країни, де проявилися терористичні акти прокомуністичної партизанки, представники якої закликають до революції. Поліція береже мостів, електрівень, портів та інших публічних будинків. Уряд зарядив також акцію проти провідників революційного руху та проти прокомуністичних груп, прихильників комуністичного Китаю і кубинського Кастра. Ці групи на недавніх зборах закликали до заворушень, щоб не допустити до виборів президента в 1970 році. Марксистська аґітація проявилася і між 5,500 студентів, де добровольці із Американського Корпусу Миру мусіли припинити навчання в університетських кемпусах.

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ІЗ ПІВДЕННОЇ ДАКОТИ, Джордж МекҐоверн, промовляючи на зборах Товариства Міжнародної Плятформи у Вашинґтоні, казав, що немає жадного змислу зменшувати посівну площу під пшеницю в найближчому році тоді, коли люди голодують в цій країні і в численних державах за кордоном. Він казав, що не можна сподіватися мирного розвитку недорозвинених народів, де половина громадян голодує цілий рік. Але секретар рільництва Орвілл Л. Фрімен на цих самих зборах сказав, що він мусів зарядити зменшити площу під пшеницю на 13 відсотків тому, щоб не було зменшення ціни на пшеницю. Фрімен заявив, що запаси пшениці є вистачальні навіть при зменшеній площі.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ПІДТРИМАВ президента де Ґолля у справі його виступу в Монтреалі, коли-то де Ґолль своїм окликом „Хай живе вільний Квібек" спричинив засуджуючу заяву канадійського прем'єра Пірсона та перервання своєї візити в Канаді. Офіційна заява французького уряду стверджує, що „статус двох (національних) громад в Канаді не є рівний", та що де Ґолль „свідомо старався допомогти французьким канадійцям" в їх заходах щодо здобуття тієї рівности, бо „Франція не може ставитись байдуже до цієї справи".

ЗАХІДНІ ОБСЕРВАТОРИ В НІҐЕРІЇ СТВЕРДЖУЮТЬ, що центральний уряд в Ляґосі поширює невірні вісті про перемоги центрального війська в його поході проти сепаратистів Східньої провінції, яка 30-го травня ц.р. проголосила себе незалежною „Республікою Біяфра." Хоч ніхто з чужих держав тієї республіки не визнав, проте 10 мільйонів населення Східньої провінції, які належать до племени Ібо рішені боронитись до перемоги або загину проти центрального війська, що складається з членів північних ніґерців, смертельних ворогів названого східнього племени.

НА ОКУПОВАНИХ ІЗРАЇЛЕМ АРАБСЬКИХ ЗЕМЛЯХ ПРОГОЛОШЕНО нові гострі розпорядження, звернені проти тих колишніх арабських адміністраційних службовиків та інших видатних арабів, які відмовляються співпрацювати з ізраїльцями. Ізраїльські власті карають високими карами за підбурювання місцевих арабів проти Ізраїлю та за застрашування їх пімстою за співпрацю з ізраїльцями.

КОМУНІСТИ В ГОНҐ КОНҐУ ВХОПИЛИСЬ нової тактики: вони приміщують доморобні бомби в солом'яних ляльках, що мають представляти різних британських мужів, кидають бомби до будинків родин британських службовиків та теризують бомбовими атаками цивільне населення. Американський літаконосець - велетень „Констелейшен" відкликав заповіджену свою візиту в порті Гонґ Конґу.

БЕЛЬГІЯ РІШИЛА скасувати дальшу свою допомогу для військових цілей Конґа та загрозила зменшенням або й відкликанням 70-мільйонової щорічної економічної допомоги, якщо конґолійський уряд не ґарантуватиме безпеки життя і майна 45.000 бельгійців, які все ще живуть постійно у Конґо. Бельгійський уряд відкликав з Конґо 60 суддів - бельгійців, які працювали в конґолійських судах. Понад 20 бельгійців згинули в останніх тижнях у Конґо внаслідку нацькувальної кампанії урядових чинників.

У БРИТАНІЇ ЗАВЕРШЕНО націоналізацію стальної промисловости. 13 продуцентів сталі, які становлять 90% всієї стальної продукції у Британії, включено минулого тижня до державної Британської Стальної Корпорації та видано спеціяльні бонди вартости 1,360.000.000 дол. на відшкодування власникам знаціоналізованих сталеварень. 14-ту сталеварню знаціоналізовано вже 16 років тому.

СОВЄТИ БУЦІМ-ТО НАПОЛЯГАЮТЬ НА єгипетського президента Нассера, щоб той відкрив Суезький канал, заблькований кількома зумисне затопленими єгипетськими баржами. Совєти щорічно пересилають через Суезький канал 1.800 кораблів і мають великі втрати, примушені висилати ті кораблі довкола африканського континенту біля Рогу Доброї Надії. Єгипет відмовляється відкрити плавбу по Суезькому каналі поки ізраїльські війська займають східній беріг каналу, а Ізраїль відмовляється відкликати ті війська, поки Єгипет не погодиться переговорювати з ним про це.

У ПОЖЕЖІ ЛІТАКОНОСЦЯ „ФОРРЕСТАЛ" ЗГИНУЛО КОЛО 125 ОСІБ

Сайґон. — На одному з американських літаконосців-велетнів, на „Форрестал-і" містоти 75,900 тонн, в минулу п'ятницю вночі вибухла пожежа, внаслідку якої згинуло к. 125 осіб, але остаточного числа жертв ще не устійнено. Не відомо ще теж остаточно, скільки літаків з-посеред стаціонованих там 83-ох цілком знищено та скільки придатні до направи. Контр-адмірал Гарвей П. Ленґгем, який знаходився під час тієї катастрофи на „Форресталі", подав, що згинула 71 особа, 78 ранених та 69 „пропали": майже всі ті, про яких немає вісток загинули, також багато з-посеред ранених збільшать число смертних жертв. Остаточно не з'ясована причина тієї катастрофи — одної з найбільших, що її знає історія американських літаконосців. Мабуть, на чердак „Форрестала" впав з літака на лету газоліновий танк, який загорівся і спричинив вибух однієї з ракет, приготованих до навантажування на бомбовики. Це причинило пожежу, від якої вибухали бомби й ракети та внеможливлювали рятункову акцію. Названий американський адмірал та інші оцілілі старшини з найвищим признанням висловилися про геройство членів залоги та взагалі всіх затруднених на тому велетенському кораблі, як вони намагались гасити пожежу, рятувати своїх товаришів та кидати в море бомби й ракети, щоб вминути ще більшої катастрофи. Тільки завдяки тому геройству залоги вдалося врятувати літаконосець від повного знищення. Він відплив уже — власними силами — до Філіппін, де — передбачають — його ремонт триватиме пів року й коштуватиме з новим вивінованням коло 85 мільйонів долярів, не рахуючи втрачених бомбовиків. За найбільшу втрату вважають смерть багатьох висококваліфікованих моряків-техніків, фахівців складних електронічних спорудів, в які був вивінований той велетень-корабель. „Форрестал" брав активну участь у В'єтнамській війні однаково своїми бомбовиками, як корабельною далекосяжною артилерією.

Президент закликає до вільних, об'єктивних дослідів в справі заворушень

Вашинґтон. — Президент Джансон, промовляючи на першому засіданні 11-членної Комісії в справі расових заворушень в дні 29-го липня в Білому Домі, закликав до вільних і об'єктивних дослідів, щоб можна було ствердити, такі три речі: „Що сталося?; Як воно відбулося?" та „чому воно сталося"? Президент заявив членам Комісії, що він бажав би, щоб Комісія дала відповідь на те, як запобігти в найближчому часі расовим заворушенням та як їх найуспішніше поборювати. Президент хоче, щоб Комісія знайшла засоби, які на довшу мету не давали б причини до расового непорозуміння, і расові заворушення тоді належали б тільки до сумної історії. На думку Президента останні події в деяких містах не сміють бути використовувані в політичних цілях, бо вони дуже важливі для обидвох партій, Республіканської й Демократичної. „Тут іде про здоров'я й безпеку всіх громадян. За них відповідають проводи обидвох партій". На голову Комісії найменований демократ губернатор стейту Іллиной Отто Кернер, а на містоголову республіканець посадник Ню Йорку Джан Ліндсей. Інші члени Комісії належать до поміркованих політиків. З Білого Дому заявили, що можна надсилати поради для Комісії з різних політичних кол, в тому і від войовничих неґритянських організацій. Комісія почне переслухання в найближчому часі, коли буде зорганізований її штаб. Вона зможе збільшити число своїх членів. Президент поставив Комісії питання, на які вона повинна дати відповідь. Ось деякі з цих питань:

Чому заворушення були в деяких містах, а в інших їх не було?

Чи були плянування та організація в заворушеннях?

Хто найбільше потерпів внаслідок заворушень?

Землетрус у Венесуелі спричинив смерть 92-ох осіб

Каракас, Венесуеля. — Землетрус в суботу вночі 29-го липня спричинив смерть 92-ох осіб, а число поранених становить понад 1,500. Згідно з повідомленням пресової аґенції Ройтера число вбитих виносить 200 осіб, а число поранених — 2,000. Рятункові відділи віднаходять трупів під грузами завалених домів, лікарі давали першу допомогу пораненим. В самій столиці Каракасі число вбитих виносить 31 особу, а решта жертв в людях були в двох інших надбережних місцевостях. У Венесуелі живуть 15,000 американських громадян. Двоє американців мали згинути у землетруі. Під час землетрусу деякі доми зовім завалилися. І так 12-поверхавий апартаментовий дім завалився, немов присів до землі. Матеріяльні втрати оцінюють на$100 мільйонів. Президент Леоні зарядив триденну жалобу. Він заявив, що зорганізує окрему комісію, щоб оцінити шкоди, та щоб можна було допомогти жертвам землетрусу. В шпиталях находяться 1,600 осіб поранених, 2,000 осіб потерпіли від нервового шоку.

Вечори Оксани Ленець, Уляни Кулинської та Михайла Черешньовського були атракцією кінця тижня на Союзівці

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — Атракцією суботнього розваґового вечора на цій оселі УНСоюзу був концерт скрипачки Оксани Ленець та виступи танцюристки Уляни Кулинської. Оксана Ленець відіграла при фортепіяновому супроводі Володимира Гентиша в'язанку творів українських композиторів й Уляна Кулинська виконала три танки власного укладу: „Гуцулка", „Козачок" і „Поема: Тихо над річкою". В неділю 30 липня ц. р. відбувся у великій залі „Веселки" мистецький вечір із доповіддю скульптора Михайла Черешньовського на тему „Ідейні заложення, почуття і ремесло в образотворчому мистецтві". Представив мистця ред Іван Керницький.

На найближчу суботу запланований вечір із виступами танцювального ансамблю „Шумка" з Едмонтону в Канаді. У серії недільних мистецьких вечорів виступить із своїми нарисами Леся Лисак і з грою на бандурі проф. Роман Левицький.

ПРОГОЛОШЕННЯ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ В НЮ ЙОРКУ

В середу, 19-го липня, посадник Великого Ню Йорку Джан Ліндсей, в приявності делеґацій поодиноких груп, у цьому й української, врочисто підписав проклямацію Тижня Поневолених Націй в цій світовій метрополії. На фото: посадник Ліндсей із частиною делеґацій. Праворуч посадника частина української делеґації із головою Об'єднаного Комітету Українських Американських Організацій - Відділу УККА мґром Романом Гуглевичем на чолі.

Американський нарід під проводом Президента молився за мир в цій країні

Вашинґтон. — Американський нарід в неділю 30-го липня в церквах різних християнських віровизнань та в синагогах молився за те, щоб в цій країні запанував расовий і соціяльний мир, та щоб не повторилися ті заворушення, які виникли були минулого тижня в Дітройті і в інших містах. Президент Джансон із пані Джансон та своєю донькою Линдою молився в Національній Міській Християнській Церкві у Вашинґтоні, де о. д-р Джордж Дейвіс проводив молитву за „замирення в цьому народі та за вилікування всього зла". Д-р Дейвіс сказав, що „анархія та екстремізм" повинні зникнути з американських міст". Молитви відбувалися по всіх інших містах ЗДА. В Йорку Кардинал Спеллман ще в суботу 29-го липня ввечері відправив Службу Божу в католицькій церкві в Гарлемі, дякуючи Богові за те, що Ню Йорк не мав расових заворушень в останніх днях. В неділю Службу Божу відправлено в католицькій та протестантських катедрах, в синагозі при 5-ій Авеню і 65 вулиці, та в інших церквах і домах молитви. Те саме було у всіх інших місцевостях, бо американці послухали заклику свого Президента, який просив їх, щоб в неділю молилися за злагоду між американцями різних рас та різних віровизнань.

Москва виступає проти Кастра

Москва. — У Московській „Правді" надруковано статтю лідера чілійських комуністів Люї Корваляна, в якій той виступає про кубинського диктатора Фіделя Кастра, вимагаючи, щоб Кастро перестав втручатися в інші країни та диктувати комуністам латино-американських країн, як вони мають вести революцію. Зокрема, Корвалян висловлюється проти накидуваного творення „селянських повстанських сил", на зразок тих, що їх творив був Кастро у боротьбі за владу на Кубі. Карвалян, очевидно, є також за прихід комуністів до влади в усіх латино-американських державах на руїнах тамошніх теперішних „контр - революційних" режимів, але він твердить, що не можна в усіх південноамериканських країнах стосувати ті методи, що їх диктує Кастро та що своєю політикою — винищувати своїх комуністичних противників в латинноамериканських країнах — Кастро діє у користь „реакції". Надрукування тієї статті у „Правді" західні обсерватори в Москві пояснюють бажанням Москви пожвавити торгівлю з різними латино-американськими країнами, без уваги на їхні режими, — проти чого саме виступає Кастро. Корвалян пригадує, що й Ленін перестерігав проти „авантуризму" та приписує власне Кастрові таку політику.

У Тант боронить в'єтнамських комуністів і справу Пейпінґу

Квінсборо, Норт Каролайна. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант, виступивши з довгою промовою на Четвертій світовій конференції Релігійного Товариства Приятелів, цебто квекрів, перед 8.500 слухачами, в тому числі 1.000 квекерських делеґатів, засуджував політику Америки у В'єтнамі, вимагав припинення бомбардування Північного В'єтнаму та запевняв, що війни у В'єтнамі не ведуть комуністи, а націоналісти — в ім'я „визволення В'єтнаму від усіх чужинців". Зайнявши те саме становище, що його заступає в'єт - конґ і північно - в'єтнамський ватажок Го Чі Мінґ, У Тант водночас палко поручав прийняття Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй

Футболісти УСК-у Ню Йорк здобули вдруге чемпіонат „Великої Десятки"

Футбольна дружина Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку закінчила сезон 1966/67 новим успіхом — здобуттям чемпіонату найвищої кляси, так званої „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу. Попередній сезон „Великої Десятки" приніс був такий самий успіх футболістам УСК-у, так що дружина, яка виступає під англійською назвою „Ню Йорк Юкрейнієнс", здобула вже два рази першість найвищої кляси НАФСоюзу.

Цьогорічний чемпіонат був вирішений вкінці минулого тижня, коли Грецько-Американський СК рішив віддати точки футболістам УСК-у, замість розгравати з ними останню зустріч сезону, яка була визначена, як повторення раніше розіграних, але незакінчених змагань. Таким чином УСК, який вже довший час вів у табелі „Великої Десятки", додав до своїх здобутків ще дві точки і закінчив сезон на першому місці з точками 26:10 і відношенням воріт 45:18. На другому місці за УСКОМ опинилася дружина „Н. Й. Гота" з точками 24:12 і відношенням воріт 28:14, а на третьому — Грецько-Американський СК з точками 21:15.

ПРЕЗИДІЯ ПАУК І ПІДГОТОВНИЙ КОМІТЕТ ЗАВЕРШИЛИ ОСНОВНУ ПІДГОТОВУ СКВУ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРЕЗИДІЇ ПАУК

Монтреаль, Канада. — Президія Пан-Американської Української Конференції та її Підготовний Комітет для скликання Світового Конґресу Вільних Українців відбули тут в суботу і неділю 29 і 30-го липня в залі українського православного собору св. Софії чергові пленарні наради та вирішили всі основні справи для відбуття першого Світового Конґресу Вільних Українців, скликаного на листопад ц.р. в Ню Йорку. Президія Паук буде господарем СКВУ а Підготовний Комітет складається із Програмової Комісії при Комітеті Українців Канади та Організаційної Комісії при Українському Конґресовому Комітеті Америки. В нарадах в Монтреалі, що їх відкрив президент ПАУК і голова Підготовного Комітету .о д-р Василь Кушнір а секретарювали ред. Ігнат Вілинський і мґр. Євген Мастикаш, взяли участь 33 осіб, 21 з Канади і 12 із ЗДА. Арґентина і Бразилія були заступлені на цих нарадах делеґованими ними уповноваженими представниками із Канади і ЗДА.

Найважливішою справою на порядку нарад як Президії ПАУК, так і Підготовного Комітету була справа статуту для постійного Секретаріяту СКВУ. Після основного розгляду проєктів устійнено остаточно один проєкт, який тепер буде пересланий для узгіднення всім передбаченим учасникам СКВУ. Узгіднений проєкт статуту визначає два головні завдання СКВУ і його Секретаріяту: „Давати всю можливу допомогу українському народові в його змаганнях до волі і державної незалежности" та „координувати діяльність своїх членів згідно з постановами і резолюціями першого і чергових Конґресів". Остаточне узгіднення проєкту статуту було успішним полагодженням одної із найтрудніших проблем, що стояли перед Підготовним Комітетом.

Президія ПАУК і Підготовний Комітет обміркували знову дебатовану від довшого часу проблему програми запланованої у зв'язку із СКВУ великої маніфестації у Медісон Сквер Ґардені в Ню Йорку. У висліді рішено відбути цю маніфестацію. Деякі подробиці її програми ще будуть узгіднені в найближчому часі.

Окрему увагу приділено справі збірки фондів на покриття коштів підготови і відбуття СКВУ. Прийнято проєкт бюджету, що його запропонувала окрема підкомісія та який передбачає загальні видатки у зв'язку із СКВУ в сумі майже сто тисяч долярів, що мають бути покриті із збірок в поодиноких вільних країнах українського поселення та прибутків з конґресових імпрез. Узгіднено, що всі кошти приїзду і участи в СКВУ делеґатів покривають репрезентовані ними установи чи вони самі.

Окрема підкомісія приготовила і запропонувала принципи для запрошення гостей, згідно з проголошеним Маніфестом про скликання СКВУ.

Рішено в короткому часі переслати українській пресі у вільному світі списки запрошених до участи в СКВУ установ і організацій. Крайові організації, які ще досі не одержали запрошень та програмових матеріялів, повинні негайно повідомити про це Президію ПАУК.

Підготовний Комітет звертається цією дорогою до тих організацій і установ, які заплянували в рямках СКВУ свої світові конференції, щоб вони найпізніше до кінця серпня ц.р. подали до Програмової Комісії програми й інформації про ці конференції для поміщення їх у програмі СКВУ.

Під час нарад стверджено на підставі одержаних інформацій, що всі українці і не тільки у вільному світі, з великим ентузіязмом та новими надіями очікують СКВУ, основну підготову до якого завершено на цих нарадах Президії ПАУК та Підготовного Комітету.

Клівленд врочисто відзначив Тиждень Поневолених Націй

Клівленд, Огайо. (зрв) — Близько тридцять тисяч клівлендців узяло участь у маніфестації для відзначення цьогорічного Тижня Поневолених Націй, що відбулась тут у понеділок, 17 липня ц. р., у діловому центрі цієї метрополії. У чотиро-тисячній параді прапорів і національних костюмів маршувало також 800 українців, що їх очолювали великі колюмни української молоді під прапорами СУМА і Пласту. Молитву за свободу уярмлених комуністичним режимом націй перевів римо-катол. єпископ - адміністратор Клівленду, Кларенс Іссенманн. Головними промовцями були посадник Великого Клівленду, Р. Дж. Локер, представники щоденника „Плейн Ділер" і Торговельної Палати, та голова клівлендського Комітету для ТПНацій, Р. Дж. Перк, фінансовий контролер району Куяґоґа. Здвиг прийняв резолюції, що їх зачитав д-р Михайло С. Пап, директор Інституту для Совєтських і Східньо-европейських студій при Джан Керрол Університеті. Віце-маршалками маніфестації працювали мґр С. Волиняк і Т. Шмагала, члени Управи місцевого Відділу УККА. Тиждень Поневолених Націй знайшов тут живий відгук на сторінках згаданого щоденника та в усіх радіомовленнях. Три телевізійні станції передали короткі епізоди із маніфестації у вечірніх вістях. Добру інформативну роботу для мобілізації численної української групи перевела українська радіопрограма із „Радіостації Народів", що нею кермує Степан Зорій, як також недільні українські радіомовлення Сергія Якимцова. До Українського Комітету для Тижня Поневолених Націй, що його очолював д-р М. С. Пап, належали — Микола Бігун, д-р Зенон Винницький, Тарас Шмагала і мґр Богдан Футей. (-)

НА ФЕСТИВАЛІ В КИЄВІ — ЧЕСЬКІ ТА РОСІЙСЬКІ НАПИСИ

На Фестивалі „Чехословацько-совєтської дружби", що відбувся цього місяця спочатку в Ужгороді та Львові, а потім і в Києві, не було видно написів українською мовою, а тільки чеською та російською, хоча в ньому брали участь приїжджі чехи і словаки та місцеві українці. В газеті „Молодь України" з 14 липня на першій сторінці репродуковано фотознімку із сцени фестивалю в Києві, на якій видко велику емблему того фестивалю — з двомовними написами: чеською та російською мовами.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Не знають, що роблять

Читаючи безчисленні вісті про муринські заворушення в Америці впродовж попередніх двох тижнів, безсторонній читач міг би прийти тільки до одного висновку: учасники цих заворушень абсолютно не знають, що вони роблять. Поминаючи вже таке наявне безглуздя, як підпалювати власну хату чи прилучуватись до таких наявних злочинів, як грабунки і навіть убивства, в кожній акції повинна б бути якась ціль. У заворушених„ про які мова, не було ані глузду, ані цілі — коли мова про їх активних учасників. Ми переконані, що вони дослівно не знали, що роблять.

Не знали, що роблять учасники заворушень, але й не знали, що говорять деякі з їх коментаторів. Не знали, що говорять ті з муринських лідерів, які брали участь у минулотижневій конвенції „Чорної Моґутности" в Нюарку, що майже за гітлерівськими зразками ставила справу расизму, і вже абсолютно не знав, що говорить муринський конгресмен Пауел, який гуляє вже від довшого часу десь по Бермудах і тепер намудрився порівнювати муринські заворушення із боротьбою жидів у варшавському гетто чи з боротьбою мадярських повстанців.

Але, вже тепер є познаки, що за тими, які не знають що роблять і що говорять, можуть стояти такі, що дуже добре знають і одне і друге. Про це згадується в повідомленні Конґресової Комісії протиамериканської діяльности, яка плянує перевірку цих заворушень, що не вказує і активність лідера муринської молоді Стокелі Кармайкела, що поїхав до Кастра на Кубі і тепер разом з Кастром закликає творити „муринський В'єтнам" в Америці. Не маючи жадного арґументу для своєї підривної акції в Америці, бо всі дотеперішні збанкротували, а американське робітництво належить до найбільш завзятих ворогів комунізму, керівники комуністичної підривности в світі не потребували аж надзвичайної помисловости, щоб використати для своїх цілей „расову проблему".

Чим менше буде в Америці таких, які не знають що роблять, тим краще буде для Америки і для визвольної справи дійсно поневолених народів.

Непереможна віра

Совєтська конституція формально нібито забезпечує всім громадянам право вірити, або не вірити в Бога, відбувати релігійну практику, або ж не відбувати. Але, як і всі інші „постанови" конституції СССР, це лише фрази. Коли б це були не порожні фрази, то в Українській ССР давно б була відновлена Українська Автокефальна Православна Церква, Українська Греко-Католицька Церква, а тисячі євангеликів мали б також свою оформлену Церкву; всі знищені комуністами Достойники наших Церков мали б бути дійсно реґабілітовані, родинам замучених священиків, рабінів, ксьондзів та усім священнослужителям інших віровизнань Москва мала б заплатити великі суми відшкодування і т. д.

Нічого цього немає. Навпаки: прикриваючись і діючи більш рафінованими методами, безбожна влада ще більше переслідує релігію, аніж переслідувала її за кривавого Сталіна: закриває церкви, під маркою того, що вони старі й „небезпечні для життя вірних", не дозволяють будувати нових церков; не дозволяють дітям і молоді ходити до церков, а батьків, які наважуються брати з собою до церкви дітей — переслідують. Навіть священикам офіційної Російської Православної Церкви, яка в Україні допомагає людей русифікувати, приписують тут і там то якусь спекуляцію, то... торгівлю на чорному ринку і т. д., щоб їх дискредитувати. Тижневик „Українські Вісті" з Едмонтону, в числі з 20 липня, помістив фотознимку з занедбаного цвинтаря без хрестів у с. Довжнені на Сокальщині, зняту цього року. Справжній образ „нужди і розпачу"! А в листі з УССР сказано: „У нас тепер похорони не відбуваються, як колись. У нас тепер на це інші закони" .. Автор листа згадує, що священик не має права вийти з церкви з похоронною процесією, а мусить іти окремо іншою дорогою... Ролю офіційно-дозволеної Російської Православної Церкви та її моральні засади найкраще характеризує, наприклад, таке твердження митрополита московського Пімена в інтерв'ю для англійської газети „Дейлі Експрес": „У нашій країні не було ніколи перешкод віруючим, не було їх і за Сталіна"!..

У той час як провідники католицизму і вільного православія відбули знаменну зустріч у Константинополі, працюючи для зближення Церков, для кращого порозуміння між людьми — московсько-большевицька безбожницька влада працює на те, щоб знищити віру в Бога, позбавити людину моральних устоїв — завалити людину так само, як та влада валила і валить Божі храми. Але людська душа — це не цегляний дім.

Леонід Полтава

УКРАЇНСЬКА КНИЖКА

„Вже понад 10 днів у столиці нашої Батьківщини триває Міжнародна виставка книжок, присвячена 50-річчю Жовтня"... — повідомляла „Літературна Україна" з 14 липня, називаючи Москву столицею „нашої батьківщини". На тій виставці УССР мала навіть свій павільйон „Україна", такий малий та бідний, що й його керівник у справах преси при так зв. Раді міністрів УССР Дмитро Гнатюк заувважив, що вона — „порівняно невелика за обсягом"... Там переважали „Твори" Леніна, Маркса, або ж такі „монографії" про знищених самою ж компартією „діячів" — катів України, як „Станіслав Косіор", „Влас Чубар", „Павло Постишев" та ін. З мільйону виставлених, переважно російських, книжок до конкурсу на кращу книжку міжнародної цьогорічної виставки в Москві вибрано лише... одну українську для дітей — „Козак Голота" М. Пригари, з ілюстраціями Б. Якутовича. Важко було б уявити більшої дискримінації української книжки навіть в умовах СССР, адже це через Україну пішла абетка на Московщину, Україна мала рукописні літописи тоді, коли Московщини ще не існувало, Україна та Білорусь дали першодрукарів.

На виставці убого показані навіть видання творів Тараса Шевченка, яких було тисячі, а з творів так зв. „реґабілітованих", включно з М. Драгомановим — або нічого, або ж найгірше, написане в чисто комуністичному дусі. Є там навіть збірка Олександра Олеся, а в ній тільки ті вірші, в яких автор по-товариському висміював окремих людей з-поміж закордонних українських діячів. Зате в коментарях все так підтасоване, ніби О. Олесь, співець національного відродження України, висміював будівників Української Народньої Республіки. В романі В. Гжицького „Чорне озеро" — викинені всі критичні зауваження на адресу колонізаторської Москви і т. д. І, звичайно, ніхто на виставці в Москві не написав оголошення про те, що в УССР, навіть у Києві, годі дістати багатьох книжок українською мовою, надрукованих таки в Києві!

Однак, самого обурення не вистачає.

Придивімся до долі української книжки тут, у вільних країнах світу. Чому навіть влітку, коли маємо більше вільного часу, коли не раз у дощову погоду книжка могла б бути справді найкращим другом десь на оселі чи в домі відпочинку... — і в цей час книжкові крамниці не можуть похвалитися успішним розповсюдженням українськоі книжки? Ще найліпше йдуть книжки для дітей, але їх виходить дедалі менше, бо наклади замалі, а письменники не можуть видавати за власні гроші. Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, ОПДЛ, вже тепер проголосило на листопад-грудень новий Двомісячник української книжки, надіючись так зрушити громаду... При перевірці Громадської Бібліотеки в м. Торонті виявилось, що з чужомовних видань там є понад 10 000 французьких книжок, 7 000 німецьких, 6 000 польських, а українських лише 1 985, майже так само, що й голляндських. Чому так мало? — бо українці мало читають, — була на це відповідь.

Ми не даремно пишаємось тисячолітньою культурою України, не безпідставно протестуємо проти нищення української культури в УССР, в тому й письменства та книжок. Але, як уже було згадано, самих гордощів та протестів аж ніяк не досить. Віддалюючись від української книжки, ми віддалюємось від України, від нашої культури й духовости. Якщо бодай чогось від нас очікує Москва, так це саме цього явища. І навпаки, читаючи, самозрозуміло, з добором кращого, ми наближаємось до самого духу української культури, втягаємось у сам процес читання, купуємо нові видання, що, своєю чергою, пожвавлює видавничо-книжковий рынок. Скільки ще може тривати на еміґрації таке становище, коли немає за ввесь цей час наслідок десятирічної праці д-ра Миколи Аркаса — бездоганний переклад „Іліяди" на українську мову? Або третього тому романтрилогії Фотія Мелешка „Три покоління"? Або поезій так рано померлого лірика Михайла Ситника? Подібний список займав би, здається, цілу шпальту „Свободи", а список невиданої дитячої літератури зайняв би може й кілька шпальт.

Вартісна українська книжка за кордоном це щось більше, ніж книжка, це — Україна.

Перевидано „Самостійну Україну" Миколи Міхновського

Лондон. — Заходами Бібліотеки й Музею ім. Т. Шевченка в Лондоні та коштом Відділу СУБ у Вольвергемптоні, в серії „Визволення України", вийшла окремою відбиткою програмова стаття Миколи Міхновського „Самостійна Україна" і два уривки з його ж статтей: „Відкритий лист до російського міністра внутрішніх справ Сіпягіна" і „Справа української інтеліґенції в програмі Української Народньої Партії", з 1904 року. Ці статті попереджені виступом проф. Володимира Шаяна під назвою „Братерство Тарасівців", і „Самостійна Україна". Програму Революційної Української Партії з 1900-го року, написану Миколою Міхновським, перевидано з нагоди 50-річчя початку Української Національної Революції та 25-річчя створення УПА. Прибутки з розповсюдження брошури на 32 стор. призначено для Фонду Бібліотеки ім. Т. Шевченка в Англії.

УКРАЇНЦІ У БРАЗИЛІЇ — ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ

(Доповідь, виголошена на конференції СФУЖО в Куритібі, Бразилія)

(2)

Як на початку іміґрації, так і тепер українські оселі зосереджені здебільшого в південно - східній Парані. Найбільше українців, близько 20.000, живе у муніципалі (повіті) Прудентополіс, де вони творять три чверті всього населення. Це є головний осередок українського релігійного життя у Бразилії. Другим осередком є Куритіба. Окрім них, найбільші українські скупчення є в околиці Малсти і Порто Уньон. Також на заході і півночі Парани, де були раніше непрохідні праліси, в 1930-их роках з'явилися українські поселенці. Вони створили окремі колоніяльні центри, або поселення на постійне проживання у міських центрах: Каскавель, Фоґ Іґвасу на заході, Апукарана, Кампоморов, Льондріна і Марінґа на півночі естада Парана, в смузі кавових плянтацій.

Якщо йдеться про інші естади, то в Санта-Катаріна живуть українці в сусідстві Парани серед таких самих природних умов, як у Парані. В естаді Сан-Павльо живуть українці головно в Сан-Кастано до Сул.

Церковно-релігійне життя

Духове і переважно культурно-освітнє життя українців у Бразилії тісно пов'язане з церквою. Українці в Бразилії майже на 85% католики.

В перші роки українські поселенці не мали духовної опіки українських священиків. Постійна душпастирська опіка над переселенцями розпочалася в 1897 р., з приїздом перших отців Василіян, праця яких піднесла духове українських переселенців, котрі почували морально піддупадати під впливом нестерпних умов життя. Греко - католицькі священики були підпорядковані римо - католицьким єпископам, тому приїзд жонатого духовенства був неможливий, а священиками були здебільшого монахи. (В 1922 р. на 11 священиків було 11 оо. Василіян). Тільки в 1935 р. Апостольська столиця вилучила українців і всі інші католицькі групи східніх обрядів з-під юрисдикції місцевої ієрархії та іменувала для них ординарієм в особі Архиєпископа Ріо-де-Жайнеро Кардинала де Баррос Камара, а генеральним вікарієм для українців — о. К. Прийму. 1958 р. Рим призначив для українців Бразилії окремого єпископа, в особі Василіянина о. Йосифа Мартинця. Врешті, в 1962 р. створено окремий Екзархат, і його очолює Єпископ Йосиф Мартинець, з осідком в Куритибі. Екзархат Української Католицької Церкви в Бразилії охоплює 12 парохій з 64.000 вірними, що становить 55% загальної кількости українців-католиків у Бразилії; 45% українців, розкинених по великих бразилійських просторах, ще не охоплені організованим церковно-релігійним життям. Українських католицьких священиків у Бразилії нині є 32. Більшість священиків це уроджениці Бразилії, які звичайно закінчують богословські студії в університеті Ґреґоріяно в Римі.

Велике значення в релігійному житті відіграють оо. Василіяни, які становлять окрему провінцію черечого чину, з осідком в місті Прудентополісі, і мають власний новіціят і чотирирічну середню школу в тім місті, видають свій місячник „Український Місіонар" і тижневик „Праця" та книжки релігійного і національного змісту.

Релігійну, харитативну та виховну і національну працю провадять від 1917 р. Сестри Служебниці (їх понад 200), котрі мають окрему бразилійську провінцію з осідком у Прудентополісі, ведуть 28 початкових шкіл і 2 середні, утримують 2 шпиталі і 2 сиротинці.

Цю працю доповнює Товариство „Інститут Катехиток Серця Ісусового", засноване 1941 р з головним осідком в Прудентополі. Їхнє життя базується на християнській етиці, але не на уставі черечого життя із кляузурою та вічними обітами.

Українська Автокефальна Православна Церква охоплює близько 9.000 вірних. З початком XX сторіччя прибули одиниці з Наддніпрянської України, з ст. п Валентином Куцом на чолі. Так він, як і пізніші еміґранти з Великої України, зараз по закінченні першої світової війни принесли до Бразилії ідею Української Православної Церкви. Вірні Укр. Автокефальної Православної Церкви у Бразилії звернулися листовно до єпископа Укр. Прав. Церкви в З'єднаних Стейтах Америки, Владики Івана Теодоровича, з проханням прийняти їх під свою духовну церковну опіку. Першу Укр. Прав. парохію заснована в 1926 р. в Жанґаді, в естаді Санта Катаріна, в слідуючім році 1927 постала друга укр.православна парохія на колонії Сан-Міґель у Жоакінь Таворе. Обидві парохії обслуговував о. Микола Зьомбра. Та першою організовано укр. прав. парохією, вже під юрисдикцією Архиєпископа Івана Теодоровича, була парохія в місті Ірасема. В 1930 р. прислав Владика Іван першого православного священика, о. Григорія Спиценка. На початку 1931 р. на прохання громади в Ґожальвес Жуньор прибув о. Дмитро Сідлецький, якого Владика Іван призначив головою Укр. Православної Місії у Бразилії. Приїзд о. протоєрея Філімона Кульчинського з Канади до Бразилії у 1951 р. і призначення його на становище адміністратора УАПЦеркви у Бразилії вніс зміни в життя Укр. Автокефальної Прав. Церкви, бо з цього часу починається організаційний розвиток інших форм крацими насліддям. Тепер православні українці, організовані в Укр. Прав. Церкви, становлять 12 парохій з 6 священиками і окремим адміністратором, головою Ґенерального Управління Церкви генерал Андрієм Долудом.

До пожвавлення релігійного життя українських іміґрантів Бразилії спричинилися церковні організації при укр. парохіях обох церков. У них найважливішими є при католицьких парохіях: Апостольство Молитви, Марійське Товариство Жінок, Марійська Дружина Молоді та Евхаристійне Лицарство Молоді. При українських православних церквах є сестрицтво св. Магдалини, сестрицтво св. Ольги та добре зорганізоване товариства Прав. Молоді: „Ліґа Прав. Молоді" зі осідком в Куритибі і Сан-Павльо.

Окремої української Євангелицької Церкви у Бразилії немає, зате чимало українців належить до бразилійських євангелицьких церков, яких у Бразилії багато.

(Далі буде)

Леся Лисак

СИНЯ ЧІЧКА

По віконах будинку пнявся дикий виноград. Будинок називався „палатка". Увечері там відбувалися дансінґи. Це слово було тоді модне і воно пахло незнаним, приманливим світом. Для молодого дівчати було тоді багато приманливого: оркестра „Яцця", яка грала на дансінґах; стежки в парку і лавки під кущами жасміну; кремові рожі, які якраз тоді цвіли; пані і панове, які йшли парком до борівчаних купелей; знана артистка Леся Кривицька, яку можна було побачити ранком, вдягнену в чорну, шовкову піжаму. Але мама не хотіла піти з нею на дансінґ. Казала, що вона „смотрик" і що ще має час ходити на дансінґи. Слово смотрик було тоді також модне.

Мама змінила свою думку щойно тоді, коли дізналася, що в палатці буде співати Він. „Він с нашим славним співаком" — сказала. І тоді мама вдягнула свою „парадну" сукню, а їй казала одягти цю з рожевого батисту. Суконка чомусь нагадувала рожевий, кручений цукерок, який продавали на відпустах. Тоді суконки ділилися на дві категорії: ті на щодень, і ті „про свято", були теж нові черевики, які страшенно тиснули. Це була також її власна вина — вона навмисне вибрала черевики менші як треба, щоб ноги виглядали маленькі. „Смотрики" теж хотіли бути „гарними", тобто звернути на себе увагу. А відомо, що маленькі ніжки гарно виглядали.

Ті, що знають Галичину, пізнають відразу, де була „палатка" і де бралося борівчані купелі. Це було Черче. Черче було тоді також модне. Туди їздили трохи для лікування, а трохи для розваги. Для „смотрика" Черче було ніби порогом приваблюючого світу. Зате перший дансінґ приніс трохи розчарування: танок мучив, бо нестерпно боліли ноги в тісних черевиках... І тому, коли партнер відпровадив її назад до мами, вона зітхнула з полегшею. Вона скинула нишком черевики, а ноги так боліли, що не була б звернула уваги на співака, якби мама не сказала: „Тепер дивися і слухай, це доктор Василь Тисяк, наш славний співак".

Їй спершу подобалося те, що він був одягнутий у фрак. Вона читала, що так вдягаються великі пани і мистці. Вона глянула теж на його ноги — чорні лякові черевики вилискували у світлі естради. Їй прийшла смішна думка, чи може його також тиснуть черевики, але по хвилині вирішила, що ні, бо він, співаючи, ставав на пальцях. Коли болять ноги — цього не годен зробити. І щойно пізніше вона почала слухати, як він співає. Це була пісня, яку вона почула вперше. Пісня про стрільця, дівчину і про синю чічку. Вона зразу схопила і слова і мелодію. Коли він скінчив співати, вона знала вже пісню на пам'ять. В пісні було щось, що полонило її, але чого вона ніяк не вміла б сказати словами. Мама сказала, що це стрілецька пісня і що Василь Тисяк був Усусусом. До Усусів вона мала змалку особливе почуття. Вони були неначе рідні і чомусь дуже-дуже дорогі.

Пізніше вона чула пісню про синю чічку ще не раз, але їй чомусь здавалося, що ця пісня належить тільки одному співакові. Що це саме пісня Василя Тисяка. Тільки він може зробити її живою і прекрасною. Це було по дитячому, але так вона відчувала.

А ще пізніше прийшла війна. Вона вже виросла і могла ходити і їздити скрізь сама, без опіки мами. Про Черче і про дансінґи зовсім забулося, неначе б їх ніколи не було. Зате про співака можна було часто почути. Він став ще славніший, як колись — він тепер виступав у головних ролях у львівській опері. Щоб почути, як він співає, треба було поїхати аж до Львова, купити „на паску" квиток до оперного театру та вдягнути „парадну" суконку. Зокрема вона захоплювалася його аріями у „Тосці". Там, в останньому акті, де він співає прощання з життям... Вона завжди тоді тихенько плакала. Вона знала, що це було на сцені, що він насправді не вмирає, але чомусь було жалко... Неначе б якесь прочуття, що вкоротці прийдеться прощати назавжди все, що рідне... І так справді сталося, Війна простелила дорогу еміґрації, а дороги в широкий світ простяглися далеко-далеко... І по роках, там за морем, вона вперше побачила його зблизька. Не на естраді і не на сцені, а так звичайно, як зустрічаються люди. Хтось сказав: „Будьте знайомі, це наш славний співак, доктор Василь Тисяк".

В перший хвилині їй хотілося сказати, що вона завжди захоплювалася його співом. Ще від тоді, з Черча, коли співав синю чічку. Що вона ніколи не забуде ані цієї пісні, ані тієї арії з

(Закінчення на ст. 3-ій)

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

(22)

На нараді з'явилась нова людина. Хлопець, над яким „працювали" одні й другі, і який тепер опридівився „на праведную путь", як казав Лисий. Усі присутні його знали. Він — Блакитний. Повернувся з фронту на Дніпрі, втік з полону, а потім з-під розстрілу СС-ів під Уманем. Ішов обдертий і покалічений, і віс додому „дев'ятку" — пістоля. Знадобиться, думав. СС-и затримали десь на дорозі і знайшли „дев'ятку"... Біля уманського табору полонених хотіли розстріляти, разом із іншими. А він утік. Де в'ятка ж пропала... Більше оповідати не хотів. Знали, що закінчив військову школу якогось „воздушного наблюдєнія", а згодом ще одну, десантної одиниці. Лисий захоплювався таким „прибутком" до мережі. Його й призначили на допомогу Лисому, але якось закручено: Лисий мав бути військовим, а Блакитний бойовим референтом. Ніхто не знав, яка різниця, але такий поділ відділів зроблено десь вгорі. Треба слухатись.

Отже, мусять розбудувати бойову мережу. А де взяти людей? Довелося подумати про те, щоб перебрати на бойову ділянку людей із організаційної мережі. Але Шкляр заперечив — він людей не дасть.

Шкляр організаційний референт. Низький, рудуватий, верткий, часто з прижмуреними очима. Любив робити велику політику і від імени організації говорити з ким треба і не треба. Іскра і Троян, а особливо Лисий, частенько за це його лаяли.

Таким чином Шкляр людей не дасть. Його підтримав Троян, і Іскра подався за Трояном. І не дивно — обоє семінаристи. Народ вредний... Троян референтом пропаґанди. Хоче більше людей для себе.

Після гарячих розмов Шкляр і Троян погодились відпустити кількох людей, котрі вже сиділи в підпіллі, себто переховувались від німців, втікши з-під арештів, з ешелонів у Німеччину тощо. Але ніхто з них не мав військового вишколу. Єдиний підстаршина поліції Булька, який втік із в'язниці.

Блакитний хвилювався.

— Слухай, Іскра, — обізвався, вислухавши всі за і проти, — а чи начальство, даючи наказ про розбудову бойової сітки, не додало також маленьких вказівок, як то починати?

— Ні...

— Отож, таких я вже бачив. Коли недавно був Вітька — також нічого з області не сказав. Взагалі ви, семінаристи, якось хочете цю Україну будувати, а що не знаєте, як. Вам би Богу молитись із кадилом, а ви до бойових справ... Питав я Вітьку, з чого починати, він, пшеничний книш, лише регоче і каже — починай із нічого... Ще й додав, що як волинського дідька добре притиснути — він із воза годинника зробить. Що ж, почнемо майструвати...

Нарада затягнулась до пізньої ночі. Організаційна мережа таки дапоможе збирати зброю, але хоче частину затримати для себе.

— Ну, це ще побачимо... — бурмотів Блакитний.

За місяць треба подавати звіт. Коваль в інспектораті, кажуть, гостра штука. Дуже любить командувати і вимагати. Хто він такий?

Блакитний одержав біля півтора десятка людей, на початок. Решту — організуй сам. Можливо, Лисий щось додасть. Лихо його знає, як із цього всього вийти...

28 червня 1942.

Що ж — почали з нічого, але якось все йде.

Два керівники бойової сітки — Вихор в Угорському районі і Залізняк у Бережецькому — почали діяти. Переформували боївки. Їздив у Шпиколоси вчора Блакитний, вже складено початковий плян вишколу. Залізняковi передали підстаршину Бульку, і він перейме вишкіл боївок у кількох селах.

Залізняк привіз із собою Тріску, щоб познайомити з Блакитним. Зустрілись після нарад. Залізняк поінформував, що Тріска сам обізвавсь, шукає зв'язку, хоче включитись у роботу. Мав організаційний зв'язок, але прийшла записка, що він „зелений", себто до організації не належить. Було навіть підозріння, що він зв'язався з боївкою Крука.

Тріска — високий хлопець з-під Дунаєва, за сім кілометрів від Почаєва. Сутулуватий, худий, чорне волосся спадає на чоло, блискучі чорні очі посаджені глибоко, руки довгі і замашисті.

— Ви з-під Дунаєва?

— Еге ж... — бовкнув Тріска глибоким басом.

— Кажуть, що хлопців маєте? — питав Блакитний.

— Тридцять п'ять, а я шостий...

— А зброю?

— До зубів. Вісім кулеметів. Міномет, гарматка. Сто тисяч амуниції.

— Шукали ви нас, кажуть. Чому?

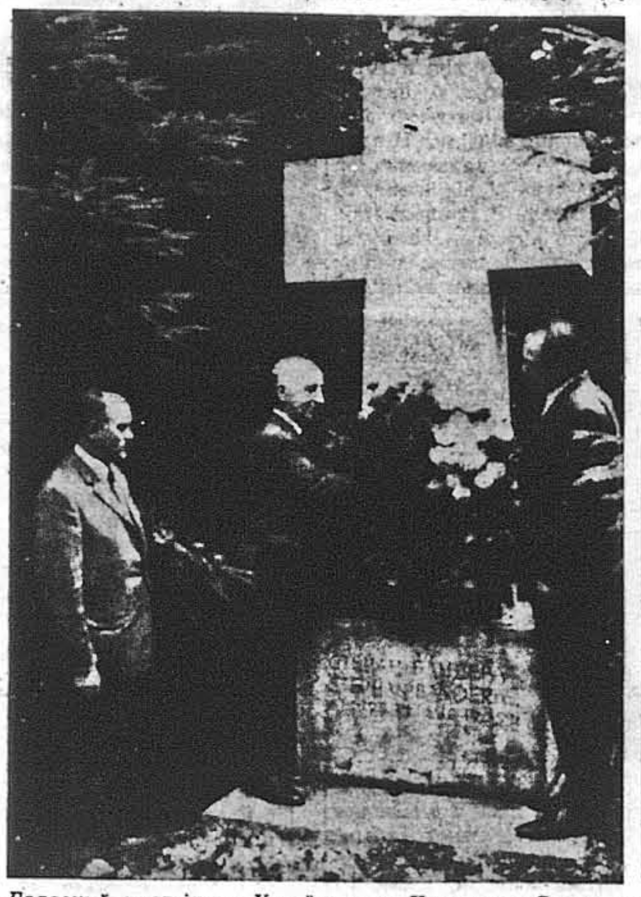
— Бити німців хочемо. Лавру треба боронити... Це „Лавру боронити" видалось якось смішним. Але Тріска говорив цілком поважно. Блакитному він здався цікавою людиною.

Кажуть, ви з Круком маєте зв'язок? — раптом випалив Вихор.

— Гм... маю.

— Ви його організації вірите? — спитав Блакитний.

З ВІДВІДИН ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНС Й. ЛИСОГОРА В ЕВРОПІ

Головний предсідник Українського Народного Союзу, який тепер з доручення Головного Уряду відбуває свою поїздку по українських громадах в Европі, побуваючи в Мюнхені в Німеччині, відвідав в товаристві голови і секретаря Центральної Репрезентації Української Еміграції в Німеччині п. Антона Мельника і ред. Володимира Леника місцевий цвинтар та поклав квіти на могилах підступно вбитих большевицьким агентом сл. п. Степана Бандери (на фото зліва) та д-ра Лева Ребета.

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ В НЮ ЙОРКУ ЗАКІНЧЕНО МАНІФЕСТАЦІЄЮ БІЛЯ СТАТУЇ СВОБОДИ

Надійшли привітання від президента Линдона Джансона; губернатора стейту Ню Йорк Нелсона Рокефеллера; мейора Ню Йорку Джана Ліндзі, а проф. Лев Добрянський, конґресмен Джан Морфі, представники національного Китаю, Південного В'єтнаму, Південної Кореї й інші — виступали з промовами.

Як і минулого року, організація Американці за Визволення Поневолених Націй на закінчення Тижня Поневолених Народів, що у 1967 році припав на неділю 23-липня, влаштувала біля Статуї Свободи в Ню Йорку імпозантну Маніфестацію. З-поміж національних груп зі своїми прапорами взяли участь: альбанці, вірмени, азербайджанці, ідель-уральці (татари), білоруси, китайці, козаки (кубанці, терці, донці) зі своїми окремими прапорами; хорвати, кубинці, калмики, грузини, мадяри, словаки, литовці, українці, північні кавказці (осетини, карачаївці, інґуші, лезґіни); південні корейці, південні в'єтнамці, румуни й інші.

Українська група була репрезентована членами Спілки Визволення України, в національних костюмах з українським прапором, а до Почесної Президії під час Маніфестації біля Статуї Свободи був покликаний д-р Р. Гуглевич — голова Об'єднаних Українських Американських Організацій (Відділ УККА) м. Ню Йорку.

Маніфестацію попередила Служба Божа в наміренні поневолених народів, що відбулася в Катедрі Святої Тройці в Ню Йорку при Бродвей і Волл Стріт, на якій був також присутній проф. Лев Добрянський — голова Державного Комітету Поневолених Народів ,що прибув з дружиною й донькою з Вашинґтону, як повідомляла „Свобода".

Після Служби Божої прапороносці стали в колону й в супроводі маси народу перейшли Бродвеєм до причалу пароплавів, що перевозять туристів на острів Статуї Свободи.

Тут членами СВУ було розповсюджено серед американців і туристів понад 10 тисяч летючок в англійській мові, в яких вияснювано цілі Тижня Поневолених Народів, а в спеціяльному виданні про Україну насвітлено факти поневолення українського народу московським колоніялізмом. Крім цього, роздавано ілюстроване видання організації Американці за Визволення Поневолених Націй, в якому показано фраґменти з минулорічної Маніфестації та подано дані про поневолені Росією й Китаєм народи.

Офіційна частина Маніфестації розпочалася о 2-ій г. пополудні на площі перед Статуєю Свободи. Її відкрив п. Альфред Корн — президент АВПН. Після молитви, що її проказав в англійській мові китаєць - християнин священик д-р Пітер Чінґ, керівництво цілою програмою перебрав кубинець Маріо Аґвілера, який сказав, що рік тому він був на Кубі в підпіллі та активно боровся разом з тисячами кубинців проти тиранії Кастро. Тепер на вигнанні він є одним з лідерів боротьби за звільнення Куби з комуністичного рабства.

Згідно з абеткою, прапороносці були вишукувані на площі перед трибуною й після відіграння американського національного гимну викликувані по черзі до трибуни, де займали призначені їм місця.

Першим під оплески присутніх вніс свій національний прапор представник Південного В'єтнаму. За ним викликувано інші національності. Всіх прапороносців було 20.

В Почесній Президії зайняли місця: проф. Лев Добрянський — голова Державного Комітету Поневолених Народів, п. Альфред Корн — президент АВПН, конґресмен Джон Морфі, Джон Флоріс — уповноважений губернатора Нелсона Рокефеллера, До-Ленг-Туан — представник Південного В'єтнаму від уряду й в'єтнамської місії в Об'єднаних Націях ,п. Мік від уряду Південного В'єтнаму, д-р Чін — представник Генерального Консульства національного Китаю в Ню Йорку, д-р Ю від амбасади Національного Китаю у Вашинґтоні, п. Тейлор — представник мейора м. Ню Йорку, Джана Лінзі й д-р Р. Гуглевич — голова Об'єднаного Комітету Українських Американських Організацій (Відділ УККА) м. Ню Йорку.

Письмові привіти наспіли від Линдона Б. Джансона — Президента Уряду ЗДА, Роя Вілкінса — президента Організації для Проґресу Кольорових Людей, д-ра Чов — амбасадора Південно-Корейської Республіки й інших.

З довшими промовами виступали члени Почесної Президії, наголошуючи загрозу комуністичного імперіялізму в світі та визволення поневолених народів з комуністичного рабства.

Від кавказьких народів промовляв грузин п. Ченкелі, а від словаків п. Ветеско.

Проф. Лев Добрянський у своїй промові насвітлив перебіг відзначення Тижня Поневолених Народів в Сполучених Стейтах Америки, особливо підресливши його значення в 1967 р., коли московські імперіялісти відзначають 50-ліття поневолення неросійських народів називаючи це „жовтневою революцією, яка нібито принесла свободу народам совєтської імперії. Називаючи поіменно поневолені Росією неросійські народи, проф. Л. Добрянський заявив, що є в ЗДА й такі пресові органи, які виступають проти відзначування Тижня Поневолених Народів, а навіть заперечують існування деяких націй під совєтами, які названо в законі про Тиждень Поневолених Народів. Очевидно, мав він на увазі газету „Вашинґтон Пост", що появляється в столиці та вже від кількох років виступає проти Тижня Поневолених Народів. На закінчення своєї пробови проф. Л. Добрянський від імени Державного Комітету для відзначування Тижня Поневолених Народів подякував організації Американці за Визволення Поневолених Націй, а зокрема її президентові п. А. Корн, за влаштування Маніфестації біля Статуї Свободи, яка є символом волі й могутности ЗДА.

Спеціяльне послання до учасників Маніфестації від мейора Ню Йорку Джана Ліндзі відчитав п. Тейлор, а привітання від губернатора стейту Ню Йорк Нелсона Рокефеллера склав п. Дж. Флоріс. На початку своєї промови він сказав, що губернатор просив його розпочати свою промову україн ським привітанням „Добрий день", що він і зробив, виразно вимовивши ці слова.

Листа від Президента Л. Б. Джансона зачитав п. Маріо Аґвілера, в якому було привітання для учасників Маніфестації та вибачення, що він персонально не має змоги взяти в ній участи.

Маніфестацію закінчено зложенням вінка біля підніжжя Статуї Свободи, який несли попереду колони прапороносців і маніфестантів проф. Л. Добрянський і п-ні д-р Валентина Калиник — секретар Екзекутиви АВПН від Спілки Визволення України.

Безпосередню участь в Маніфестації взяло понад шістсот осіб, переважно з-поміж національних груп серед яких була найчисельнішою українська, що її репрезентували члени СВУ та її симпатики з Ню Йорку, Нюарку, Пассейку й Трентону. З Трентону (стейт Ню Джерзі) був присутній п. В. Котелевець — перший заступник голови місцевого Відділу УККА він же й голова Осередка СВУ в Трентоні.

До Маніфестації приглядалися сотки туристів в ЗДА й різних країн, які в цей час відвідували Статую Свободи.

Інформація Українського Відділу АВПН

Нове погруддя Івана Франка

Коротко перед своєю смертю скульптор Сергій Литвиненко відвідав Український Музей-Архів у Клівленді та подарував йому нове погруддя Івана Франка.

По перевезенні його з Ню Йорку, Управа Музею 27 травня 1967 р. святочно це погруддя відслонила, в 110 річницю народження і 50-ліття смерти Івана Франка.

Ця урочистість відбулася зі слідуючою програмою:

Голова Управи Музею Л. Бачинський зачитав привіт від дружини сл. п. скульптора Надії Литвиненко, відсутньої з поважних причин, та повідомив, що донька І. Франка - Ключко виїхала в УССР й прохала, аби цю урочистість перенести на жовтень місяць, що було неможливо зробити.

На підставі найновіших бібліографічних даних, уложених у Львові, нараховується дотепер 4 919 друкованих видань Івана Франка, без ЗДА, Німеччини, частинно Канади та інших країн світу.

Так появилося: 60 збірок творів до 1914 р. 956 художних творів (1874-1963), 634 перекладів з чужих мов, 2 771 наукових та публіцистичних творів і 391 інший твір.

Все це свідчить про великий талант та наукову, поетичну і письменничу творчість Івана Франка, якому ніхто не дорівнює, однак мимо всього він не одержав заслуженої премії Нобля.

Було б добре, якби кожного року в ЗДА і Канаді, наші об'єднані установи УВАН і НТШ наділяли авторів нагородами, хоч би і скромними, за літературні і дитячі твори в українській мові.

Далі голова Музею запросив пані Христину Мриць, найстаршу заслужену громадянку та . Миколу Кавку, голову Пластової Станиці, відслонити погруддя.

Перед погруддям діти Наталка Кліщук і Богдан Гернага в прегарних народних строях зложили вінок з колосків жита та квітів маку, а молодь пластових куренів віддавала почесть з прапорами і стояли з боків погруддя.

Слово до молоді сказала дир. Школи Українознавства п. Олена Дубова. Деклямації творів І. Франка виголосили пл. новак Тарас Ковч, сумівка Оля Головко і пл. сен Люба Боднар, а скрипковий дует відіграли проф. Мирон Шиян і його учень п. Макогін.

Монтаж з деклямацій та хоровим співом виконали пл. юначки куреня ім. кн. Ольги, на чолі з пл. юн. Марусею Квіт, під проводом пл. сен. Анни Мриц-Сатурської.

Гарна декорація залі та провід концертовою частиною був в руках пані Емілії Завільської, керівнички етнографічного відділу Музею.

З нагоди цієї імпрези була видана листівка, з погруддям Івана Франка, яку роздавалося безплатно.

Закінчено національним гимном.

На другий день 28 травня в 3-ох кімнатах була виставка книжок, творів І. Франка, пресових видань, які окреме число присвячували поету, листівки, поштові картки та відзначки.

Книжок було 121, друкованих в 10 різних державах. Пресових видань понад 100, найстарше з1916 р., зі збірок музею, під проводом керівника відділу д-р О. Фединського.

Всю філателістичну виставку урядив член управи Музею Степан Кікта.

Загально відчувалося, що звеличення Івана Франка гарне, культурне і не перевантажене.

П.О.

Запорізький острів Хортиця оголошено історичним заповідником

Київ. — За повідомленням „Молоді України" з 14 липня, славний в історії України і зокрема Запорізького війська острів Хортиця на Дніпрі нарешті проголошено історичним заповідником. Фактично ж „Постанова" так зв. Ради міністрів УССР стосується лише малої, скелястої частини острова, бо більшість його давно перетворена на „пляжі", водні станції, медичні заклади, заводські профілакторії", і там знищено навіть сліди давніх валів. Решту острова оглянув архітект м. Запоріжжя Сергій Василевський, за проєктом якого буде створено заповідник „Запорізька Січ". Він сказав представникові „Молоді України": „Але є ще місця, які не піддалися „цивілізації" і збереглися майже незайманими, такими, якими бачили їх козаки. Північна частина острова, скеляста і мало „обжита", стане музеєм просто неба. Мальовничий куточок української природи з історичними експонатами, які розповідають про життя і побут Січі, стане музеєм природи і історії. Також буде збудовано музей з панорамою. Панорама відворюватиме один з моментів боротьби вільного козацтва за свободу. Намічається, що всі матеріяли про Запорізьку Січ, які є на Україні, будуть передані в Запоріжжя, коли тут спорудять приміщення музею". Повідомлено також, що в заповіднику „Запорізька Січ" будуть встановлені пам'ятники Іванові Богунові, Петрові Сагайдачному, Богданові Хмельницькому, Северинові Наливайкові та — щоб сплутати фактичну історію з літературною вигадкою — Тарасові Бульбі.

Лист із УССР про релігійні утиски

Тижневик „Українські Вісті" з Едмонтону, в числі з 20 липня опублікував світлину із запущеного, дуже знищеного цвинтаря в с. Довжневі на Сокальщині, на якому видніє лише один малий хрест, а решта надмогильних пам'ятників нагадують понищені часом стовпи. Тижневик наводить уривки з листа від українця з Львівської области, одержаного в червні 1967 року. „У нас тепер похорон не відбувається, як колись. „У нас тут на це інші закони" — пише автор листа з Львівської области. Священики можуть брати участь у похороні. Їх може бути й більше. Зодягатись у ризи може тільки той священик, що призначений до даної парафії. „Тільки він може правити Панахиду в хаті. Потім йдуть до церкви. Тіло везуть чи несуть. З процесії нічого не беруть, тільки хрест православний. Священик зараз у хаті роздягається і йде іншою дорогою. Разом з похороном йому не можна йти. Аж зайдуть до церкви, тоді священик приходить знову, відправить і скаже науку. Тоді тіло несуть на цвинтар, пізніше прийде священик над могилу". Автор листа був у травні у Львові, де на Личаківському цвинтарі ховали священика, що „помер нагло і не підписав православ'я. Там було кілька тисяч народу. Похорон був величавий". Були там численні священики, „але нікотрий не був у фелоні".

В Голляндії вийшла нова платівка Візантійського хору

Амстердам. — Тут у виданні „Дюреко Ґрамофонпляттен" вийшла нова довгограйна платівка, з записом Літургії св. Івана Золотоустого, у виконанні відомого Візантійського хору, під диригуванням д-ра Мирослава Антоновича. Як відомо, той складений виключно з голляндців хор. співає український репертуар. Відправляв Літургію о. Монс. Нарожняк. У Літургійних співах використано твори Д. Бортнянського, А. Архангельського, М. Вербицького, а також Київські напіви.

Польські комуністи про УНР, УПА

Варшава. — Від 1959 р. Військова Академія у Варшаві видає серію під назвою „Наукові зошити — серія історична", журнали, що раніше називались „Бюлетень ВАП". У різних роках в цій серії були порушувані питання польсько-українських відносин. Наводимо тут декілька, за „Нашою Культурою" з червня 1967 р., що є літературним додатком до тижневика „Наше Слово".

„У 1961 р. в „Зошитах" (ч. 5, серія історична) була надрукована цікава стаття проф. І. Яблонського „З історії ґенези союзу Пілсудський — Петлюра". З цієї статті довідуємось про те, що в 1918 р. в Білій Підляській був організований осередок української пропаганди і освіти. Головними діячами в осередку були військовополонені, яких німці звільнили з таборів.

У статті подано також дані про дипломатичні контакти польського уряду з урядом гетьмана Скоропадського та про бої з військами ЗУНР.

У 8-му номері „Зошитів" за 1963 р. надруковано статтю Я. Левандовського „Матіряли Міністерства військових справ про національну політику війська в 30-х роках".

У статті подано цікаві дані про кількість українців у Польщі взагалі та в війську зокрема. Щоб не служити в війську, в 1936 р. втекло за кордон 206 українців, а в 1937 р. — 196.

У 1936 р. в польському війську служило 22,960 українців тобто 11.4% , а в 1937 р. — 24.319 тобто 12% українців. Про дискримінацію українців з середньою освітою у війську свідчить той факт, що в офіцерських школах у Володимирі Волинському на 1.016 учнів був лише 1 українець.

Автор висвітлив також полонізаційну діяльність війська серед лемків, бойків і гуцулів. Він вказує на закладання гуртків „загродової шляхти", яких у 1938/39 рр. у Східній Галичині було 800. Члени гуртків „загродової шляхти" приймали римо-католицьку віру. Внаслідок такої акції в 1938 р. в селі Підлужжя в Дубенському повіті католицизм прийняла 51 особа.

Шеф II відділу Генерального штабу полк. Енгліхт у 1933 р. протестував проти того, що в „Польсько-українському бюлетені" друкувались статті, в яких гуцульські коломийки зараховано до українського фольклору, а самих гуцулів називано українцями.

У ч. 7 „Зошитів" за 1962 р. Я. Левандовський надрукував статтю „Біля джерел Київського походу".

Автор подає інформацію про те, що як Дмовський, так і Л. Василевський виступали проти творення польської держави з великою кількістю українців. Левандовський з'ясовує події на Україні в 1918 р.; пише про договір між Польщею і Україною з 24 V. 1919 р., на підставі якого підпорядковано українське військо і закордонну політику Польщі, віддано Польщі Галичину і Волинь та загарантовано польську власність на Україні.

Все це український уряд робив для того, щоб отримати поміч на війну з більшовиками. Вночі з 21 на 22 квітня 1920 р. Петлюра підписав у Варшаві з Пілсудським новий договір, на підставі якого польський уряд визнавав уряд Директорії на чолі з Петлюрою. Кордон між Польщею та Україною мав проходити вздовж річки Збруч і пересікати західну частину Волині. Український уряд не міг входити в зносини з противниками Польщі. Гарантовано культурні права національним меншостям в Польщі і на Україні, заплановано скласти між Польщею і Україною торговельні договори. Заключено також проти Радянської Росії військовий союз. Договір мав таємний характер. Угоду з української сторони підписав міністр Андрій Левицький, а з польської завідуючий МЗС — Ян Дембський.

„Наукові зошити" за 1965 р. принесли повідомлення про наукову сесію, на якій було прочитано ряд доповідей про боротьбу з УПА. Учасники сесії відвідали місця боїв з УПА."

Як зазначено вгорі, ці відомості взято з літ. додатку тижневика „Наше Слово", що виходить у Варшаві українською мовою.

Загрожена могила

В 1953 р. помер в Мюнхені, Німеччина, наш висококозаслужений і всім відомий громадянин д-р Степан Баран. На днях наспіло сюди письмо від заряду цвинтаря „Вальдфрідгоф", в якому повідомляють, що минув реченець заплачення дальшої слідуючої рати за могилу, і якщо цю рату не заплатять, то могилу разом з вартісним пам'ятником зліквідують.

Чейже не допустимо до того, щоб тепер тлінні останки нашого восокозаслуженого громадянина викинено на смітник! Це був би сором для нас усіх!..

Для збереження тієї могили заснувався комітет в Клівленді, ЗДА. Цей комітет і звертається ось цим до наших громадян у вільному світі, а зокрема до тих, які знали і цінили Небіжчика, складати, хоч би і скромні датки, на покриття коштів вдержання тієї могили на цвинтарі. Всі датки будуть поіменно проголошені своєчасно в часописі. Датки просимо слати на адресу:

Комітет для збереження могили сл. п. д-ра Степана Барана:

"OSNOVA" Ukrainian Credit Union, 4436 State Rd., Cleveland, Ohio 44109, U.S.A.

Михайло Хроновят
Михайло Топорович
Степан Небеш
Жигмонт Олексин
Іван Гурко

Доповідь проф. Яр. Рудницького на Експо 67

Монтреаль. — (ОУПС) 24 липня відкрито тут в „Госпіталіті Павільйоні" „Український Тиждень" на світовій виставці ЕКСПО - 67. Крім музичних і хорових виступів, показів українського мистецтва, виставки книжки й образів, тощо, в програму „Українського Тижня" включено цикл доповідей українських професорів канадійських університетів. Інавґураційну доповідь в англійській, французькій та українських мовах на тему „Українська культура й наука в Канаді" виголосив 25 липня голова УВАН і Укр. Наук. Ради в Канаді проф. Яр Рудницький із Вінніпеґу. Прелеґент продемонстрував деякі автентичні скарби української культури в Канаді: Городиський Пам'ятник із 1484 р. (в фотостатті, з колекції Манітобського Університету), найстарший рукопис т. зв. Тяпецького Ірмолоя з 1733 р. (з колекції Кошиців в Осередку Укр. Культури й Освіти в Вінніпеґу), рукопис Марка Вовчка з 1857 р. (з Манітобського Університету) та рукопис вірша Івана Франка з 1916 р. (з Архіву УВАН у Вінніпеґу). З уваги на обмаль українських культурних скарбів в Совєтському павільйоні, виставлені рукописи з Вінніпеґу викликали помітне враження серед відвідувачів ЕКСПО-67.

Міннесота готується до Українського Дня

Згідно з пляном на 1967 р. Український День в Міннесоті буде в неділю 13 серпня в Міннегага Парку в Міннеаполісі о 2-ій год. по полудні.

Присутніх сподіваються до 3.000 осіб лише самих українців. Після досвіду з попередніх років на Український День приходить досить багато гостей-чужинців.

Управа УККА в особі голови д-ра Михайла Козака запросила Блаженнішого Митрополита Іоана бути почесним гостем на Українському Дні і молитвою відкрити цей день.

Головним промовцем має бути сенатор Волтер Ф. Мандейл. Дали згоду бути присутніми сенатор Євген Мек-Карті, губернатор стейту Геральд Левендер, посадник м. Міннеаполісу Артур Нафталін і голова Міської Ради Ден Коган.

В мистецькій частині програми братимуть участь молодечі організації СУМА, Пласту і українських церков.

Намічаються різні виставки: книжок, періодики, що вийшла на еміґрації, поштових значків, грошей і карток, а також деяких документів з військового архіву ген--хор. В. Филиновича.

Управа Відділу УККА закликає до масової участи місцевих українців і запрошує українців сусідніх стейтів вшанувати своєю присутністю Український День.

Валентина Єрмоленко
Прес. реф. УККА

НА МОСКОВСЬКОМУ КІНОФЕСТИВАЛІ — ЖОДНОЇ НАГОРОДИ ДЛЯ КІНОФІЛЬМІВ З УССР

5-ий Міжнародний московський кінофестиваль закінчився тим, що найбільшу нагороду дістав... совєтсько-московський фільм „Журналіст". З-понад 30 нагороджених та відзначених фільмів комуністичної і світової продукції — жодного відзначення не одержав ні один кінофільм з УССР. Найбільше нагород було роздано сателітним країнам, а також Північному В'єтнамові, який не має власної кінопродукції...

Російські еміґранти хочуть повертатись із Австралії на „родіну"

Кореспондент „Молоді України" Г. Білявський, побувавши в Австралії, куди їздив на совєтському кораблі, написав репортаж „5 днів на п'ятому континенті", надрукований у тій київській газеті з 14 липня. Обплюгавивши Австралію за нібито бідне життя, безправність громадян, страшну дорожнечу тощо, той московський прислужник не згадує для читачів в Україні, що в Австралії живе понад 25.000 українців, що там є кілька десятків українських церков обох віровизнань, багато народних домів, шкіл українознавства, два тижневики т. ін. Зате, з метою пригомшити читача в Україні, Г. Білявський повідомляє, вдаючи, нібито хтось за кордоном будь-кого може стримувати від виїзду, наступне:" „Під час стоянки в Сіднеї біля судна добами простоювали групи російн-еміґрантів. Більшість з них ще дітьми привезені до Австралії своїми батьками. Різні причини і різні шляхи привели їх сюди. Але всі, виключно всі дуже сумують за Батьківщиною і просили керівників нашої експедиції допомогти їм повернутися до Радянського Союзу".

Проф. д-р Мінкович редактором технічного журналу

Проф. д-р. Вол. Мінкович

Шикаго. — Д-р Володимир Мінкович, професор енергетики при Університеті Іллиной в Шикаго, був запрошений на співредактора технічного журналу „Інтернаціональний журнал по передачі тепла і маси", який редагується в Англії в друкарні Пергамон Прес. Цей журнал подає найновіші досягнення і досліди науковців та інженерів цілого світу, які працюють в ділянці передачі тепла і маси.

Професор В. Мінкович був таксамо запрошений взяти участь і дати доповідь на „3-ій Всесоюзній Конференції по передачі тепла і маси", яка відбудеться в Мінську, Біл. ССР, в днях від 14 до 18 травня, 1968 р. Він буде доповідати про теорію передачі тепла під час конденсації пари в присутності неконденсуючих газів.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

„ЗАМЕТІЛЬ" — П'ЄСА ПРО КИЇВ У 1917-18 РОКАХ, ВИЙШЛА ОКРЕМОЮ ВІДБИТКОЮ

Ню Йорк. — На початку липня тут вийшла фотодруком окремою відбиткою п'єса Леоніда Полтави „Заметіль" на 3 дії, присвячена київським подіям в кінці 1917 і на початку 1918 років, нагороджена 2-ю премією на конкурсі Союзу Українських Організацій в Австралії. „Заметіль" була написана в Парижі, вперше друкована у місячнику „Визвольний Шлях" у Лондоні в 1961 році, а тепер її перевидано окремо, з рамени Ініціятивного Комітету відзначення 50-річчя відновлення Української Державности, з відповідними поправками за вказівками Міністра Уряду УНР професора Бориса Мартоса. П'єсу видано обмеженим накладом, лише для українських театрів та драматичних гуртків за кордоном.

ЧИТАНКА „ВОЛОШКИ" ВИЙШЛА ДРУГИМ НАКЛАДОМ

Лондон. — Видавництво Спілки Українських Учителів і Виховників у Англії, Секції СУБ, випустило в Лондоні цього року другим накладом читанку для другого року навчання та позашкільного читання „Волошки" авторства відомого педагогічного теоретика і практика Марії Дейко. Авторка на батьківщині була керівником Катедри методики викладання в Педінституті чужоземних мов, тепер є Почесним Членом Української Центральної Шкільної Ради в Австралії. Друге видання цієї зразково опрацьованої читанки відрізняється ініціалами мініюрного новими ілюстраціями, авторства Л. Денисенка, та поширенням матеріялу і українсько-англійського словника в кінці підручника. Читанка „Волошки" схвалена УЦРШ в Австралії, Управою Спілки Вчителів у Англії та Управою Об'єднання Українських Педагогів Канади — для вжитку в молодших клясах Рідної Школи.

ТРЕТІЙ ТОМ „ПІВНІЧНОГО СЯЙВА"

Видавництво „Славута" в Едмонтоні незабаром випускає в світ третє число літературно-мистецького альманаху „Північне сяйво", в якому беруть участь більш як тридцять українських авторів — поетів, прозаїків, літературознавців і мистців, які живуть у Канаді, Америці та Европі. Альманах матиме коло 200 стор. і коштуватиме три доляри.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

НА БУДОВІ ВІННИЦЬКОГО ЗАВОДУ-ВЕЛЕТНЯ

У м. Вінниці будують „18-й державний завод підшипників", який мав стати „до ладу ще наприкінці минулого року". „Радянська Україна" з 5 липня, зазначивши, що пляни були виконані на 103%, додає, що з будови втікають робітники, особливо молодь. Там, де мали працювати до 500 робітників, є лише 200 - 300. Крім інших причин, „заважає швидкому розв'язанню цієї проблеми те, що немає належної турботи про створення найелементарніших побутових умов для робітників. У тісному, невпорядкованому гуртожитку ніде помитися після роботи, приготувати вечерю або сніданок; мовчить радіо. Щоб відправити листа, треба їхати за кілька кілометрів до міста. Їдальня може пропустити за обідню перерву ледве 70 - 80 чоловік".

ВИПАДОК У МАКІЇВЦІ

Київський журнал „Україна" ч. 24 з червня повідомив про випадок, що стався на заводі в м. Макіївці, після якого родина потерпілого не одержала жодного відшкодування: „Майстер розливального прольоту Володимир Грибиниченко в ніч з 5 на 6 травня, перебуваючи на роботі, звершив героїчний подвиг, у трудових буднях: рятуючи життя товариша, він кинувся під розпечений потік металу і згинув. Ухвалили: 1. Занести навічно в список комсомольської організації заводу Грибиниченка Володимира Кириловича. 2. Секретареві комсомольського бюро мартенівського цеху № 1 тов. Винниченку залишити на обліку в цеховій організації члена ВЛКСМ Грибиниченка Володимира Кириловича".

НАВЧАЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І... КОМУНІЗМУ

Вже десятий раз ЦК КПУ влаштовує для українців-учителів із Польщі короткі курси в Києві, про що повідомляла „Літературна Україна" з 21-го липня:

„Від початку липня в Києві при інституті підвищення кваліфікації вчителів навчається група представників українського шкільництва з Польської Народної Республіки. Це вже десяті місячні курси, слухачі яких — українці з ПНР поглиблюють знання рідної мови й літератури, щоб потім передати їх своїм учням у школах Ольштинського, Кошалінського, Вроцлавського повітів. Цими днями українські вчителі були гостями Спілки письменників України, де зустрілися з А. Малишком, Д. Павличком, Н. Рибаком та Г. Кочуром"...

ВСУПЕРЕЧ РОЖЕВИМ ЗАЯВАМ

З листів до редакції „України" з червня 1967 року: „Після того, як прочитав статтю К. Зеленської „Боги у себе вдома", мені захотілося поговорити з вами. Справді, на заводі деякі хлопці так працюють, що на них любо глянути. А подивіться на них, коли вони прийдуть додому. Відразу на „чортів" перетворюються. Так навіщо ж на піску створювати отакий монументальний образ передовика - інтелектуала? Де ви його бачили? Наприклад, у нашому гуртожитку я щось не помічав, щоб робітники слухали Бетховена і сперечалися про міжнародну політику. Тут у вільний від роботи час або сплять, або грають у дуже „інтелектуальні" ігри — доміно та карти, або п'ють горілку"...

Ню Йорк, Н. Й.

ВИЗНАЧНІ УЧНІ УМІ КОНЦЕРТУЮТЬ

Це був найуспішніший виступ визначних учнів Українського Музичного Інституту, що мені довелось на ньому побувати. Програма не перевантажена пройшла жвавим темпом у залі Українського Інституту Америки. Небажані, а такі конечні хвилювання були опановані молодими виконавцями. Це, в сумі, дало, як найменше фальшивих тонів і вищий мистецький позем гри. Тільки українських композицій у програмі мусить бути більше!

Приявних привітав щиро президент УМІ, д-р З. Лисько, а піяністка Д. Карановичева представила двох гостей американського мистецько-наукового світу: бувшого скрипаля-соліста, а тепер професора атомової фізики в Рутґерс університеті д-р Б. Керола і його дружину, д-р мистецтвознавця і єгиптолога в музеї Ню-Арку.

Програму почав задовільно Р. Гіндель (Ню Гейвен, учит. Цибрівський) темою з варіяціями Гендля, а далі, навіть краще, довгенький концерт Ес, ч. 2, Моцарта при певному акомпаніяменті свого вчителя. — Другою була М. Ходновська (Ню-арк, учит. Д. Каранович). Це одинадцятилітнє дівча, заграло так цікаво, зі всіма атрибутами таланту, Романцу Фіс Шумана і Етюд оп. 10, нр. 12 Шопена (цей останній ще навіть дещо затяжкий для неї), що, по моєму, це найцікавіша, молоденька, музична індивідуальність вечора. Вона повинна зайти далеко! — М. Коптєв (Ню Гейвен, учит. Цибрівський) віддав музикально Ноктюрн Респіґі й ефектовно Прелюдь Ґ Рахманінова. Скрипаль Ю. Турчин (Трентон, учит. В. Третяк), хоч ритмічно не зовсім певний, може через зміну акомпаніяторки (замість М. Ґечи, Д. Каранович) звучав інтелігентно. Д. Моцарта Вдумчивий і стилевий був Бах: Прелюдія і Фуґа Ф, та Бетговен: Соната оп. 10, нр. 3, ч. 2, у виконанні С. Домбровського (Бруклин, учит. Л. Горницький). — Ефектовність, темперамент і цупкі пальці продемонструвала О. Равлюк (Ню-арк, учит. Ґ. Клим) в Бах-Сільоті: Органовий Прелюд, Копленда: Кіт і мишка, і Ґотарда: Концертний Етюд.

Другу частину програми зачала вдячними Варіяціями Паґаніні — Берковича (тяжче опрацювання) О. Цибрівська (учениця свого батька). Гра її була вчутно зрівноважена, певна і повна енергії. Для різноманітности вечора, тенор А. Юрків (учит. К. Таранова - Е. Крахно) співав: Кальдари: Як промінь сонця, Неаполітанську пісеньку і Стеценка: Вечірню пісню. Виступ зробив додатнє враження, бо вичувається, що ставиться він до справи студій співу поважно. О. Мороз (учит. Каранович) узяв слухачів за серце, темою родині, козацької: Гей, там на горі, з Української Сюїтиє. Степового. Дві речі молодого американського композитора Флаґелло роблять вражен ня своїм танковим характером. — Найефектовнішою точкою концерту був фортепіяновий квартет у виконанні В. Никифорук, М. Ковалів, Н. Даниш і О. Макарушки (учит. М. Байлова). Заграли вони з великою увагою, прецизно, майже з оркестральним звучанням, відому увертюру Бетговена: Еґмонт (опрацювання: Хватль). — Технічно зрілий Ю. Осадца (учит. Горницький) заграв успішно Ґавот і Жіґу з 3-ої Англ. Сюїти Баха і особливо вимагаючу славну: Вальдштайнівську Сонату Бетговена, збираючи заслужені оплески.

Вже з концертового курсу Л. Тимошенко-Полевської, молода, знана челістка Ґ. Сарач, в останній точці, розвинула перед нами, цим разом, блискучо кучеряву і точну техніку своєї віольончелі в Сонаті А, ч. 1 і 2 Бокеріні, і в Концертнім Етюді Айвазіяна, чим полонила слухачів.

На закінчення д-р Керол висказав коротко свою радість із нагоди вислухання цього концерту, слова признання, а навіть подиву для УМІ, що так успішно веде свою музичну працю. Слухачі прийняли його слова оплесками. Опісля, при столиках, було солодке і молодімистецькі розговори.

Теодор Терен-Юськів

КОНЦЕРТ СТУДЕНТІВ ПРОФ. Д-РА ПОЛЕВСЬКОГО І ПРОФ. ЛЮДМИЛИ ТИМОШЕНКО-ПОЛЕВСЬКОЇ

В неділю 18 червня в гарній залі Українського Інститут Америки в Ню Йорку відбувся річний концерт студентів видатних професорів — піяніста проф. дра Мик. Полевського і челістки проф. Людмили Тимошенко-Полевської, який пройшов з винятковим успіхом. Було дуже приємно зауважити великий мистецький ріст молодих адептів і подивляти надзвичайну високо-художню працю їх професорів.

9-тирічний Юрчик Кух яскраво і з технічною легкістю виконав Менует Генделя, Сонату ґ-дур Бетговена, „Бурю" Гедіке і Етюд Геллера.

Музикально і технічно опановано заграла 10-тирічна Зірка Галібей Етюд е-моль Гедіке, „Коло моря вночі" Майкапара, Контрадансе Глинки, Рондо ц-дур Моцарта.

Дуже миле враження зробила 11-тирічна Ануся Балабан своїм вдумливим виконанням творів Чайковського „Німецька пісня", „Італійська пісня", Шумана „Дикий їздець", Косенка „Пасторяль" і Геллера „Лявіна".

12-тирічний челіст Олесь Падковський студент кляси проф. Л. Тимошенко-Полевської за два роки навчання зробив дуже великі успіхи, він виявив любов до свого інструменту і з захопленням, гарним тоном і ротмічною точністю заграв Сонату г-дур Ромберга і Тарантелю Сквайра. Цей симпатичний виступ був приправлений досвідченим акомпаніяментом проф. М. Полевського.

Анна Бобяк, яка має 12 років і вчиться всього тільки коло двох років, показала винятково досягнення. Її велика програма складалася з різноманітних творів.

Богдан Галібей за цей рік дуже виріс технічно, що виявилося в ЕтюдахБертіні ц-моль і ц-дур, в останньому він показав добрі октави.

Марія Балабан показала себе в цікавій програмі у виконанні Фантазії б-моль Моцарта вона виявила виразність і певну художню зрілість. У вальсі Шопена оп. 69 ч. 1 вона зуміла виявити опоетизовану танцювальність і його мрійно-ніжні образи. З темпераментом був виконаний „Марш гномів" Ґріґа.

Ірена Зеленська в „Дикій Троянді" Мак Довеля показала гарне фразування, ніжність та виразність. Вальс Ґріґа е-моль був виконаний з чистою педалізацією та переконливо. Дуже вдало як з музичного так і з технічного боку вона заграла складний твір „Екоссези" Бетговена у віртуозній обробці Бузоні.

Христя Баранська з грацією та виразно виконала Ґавот в г-моль Баха, Рондо алла Тюрка Моцарта; два твори молодого талановитого українського композитора Кирейка „Вальс" та український танок „Коломийка".

На закінчення концерту був виступ студентки Концертового відділу кляси професора Людмили Тимошенко-Полевської челістки Галини Сарач, яка виконала віртуозний концерт Серве ґ-моль в трьох частинах. Крім того, вона виконала граціозний Вальс Давидова теплим звуком, поетично та елеґантно. На закінчення вона заграла дуже ефектно суто-віртуозний „Концертовий Етюд" Айвазіяна чітко та з великою легкістю.

По закінченню концерту численна публіка сердечно вітала проф. д-ра Миколу Полевського і проф. Людмилу Тимошенко-Полевську, які дістали багато китиць квітів від вдячних учнів.

Наталя Гриньох

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Ірина Граб

Між цьогорічними градуантами є відома серед пластової молоді Ірина Граб, яка впродовж трьох років закінчила 4-річні студії історії в Гарпур Коледжі в Бінґгемтоні, Н. Й, і одержала титул бакалавра.

Ірина Граб, донька Марії і Омеляна Грабів, замешкалих тепер в Картереті, Н. Дж. народилася в Німеччині в 1946 р. По переселенні до Америки в 1950 р., жили пп-во Граби два роки у Віллмантику, Кон., а від 1952 р. до осени 1965 р. в Сиракюзах, Н. Й. Закінчила Ірина в Сиракюзах народню публічну американську школу і публічний гайскул. Рівночасно ходила 10 років до школи Українознавства ім. Лесі Українки і закінчила її у травні 1964 р. іспитом зрілости з відмінним успіхом. Була теж взірцевою пластункою і кілька років виконувала різні обов'язки в проводі 34-го Куреня Юначок, а коли той Курінь справив собі курінний прапор, вона була першою хорунжою. Кожного року в часі вакацій побувала на різних пластових таборах, покінчила виховні курси і була спочатку виховницею юначок, а потім юначок. Маючи змогу студіювати в кількох коледжах, вона вибрала коледж в Бінґемтоні, бо хотіла студіювати на такому терені, де є українська громада. Продовж цілого часу своїх студій вона була виховницею пластових юначок.

4 роки студій закінчила Ірина продовж трьох років, бо в тому часі у двох роках брала теж літні семестри. Два роки тому, коли вліті зробила перерву в студіях, вакаційний час використала в той спосіб, що один місяць побувала в булаві пластового табору, а другий місяць поїхала з прогульною в Україну. „Кожний має свої юні мрії — розказувала Ірка учням школи Українознавства, повернувши з України — і саме найбільшою моєю мрією було побачити Україну".

Україна зробила на молоду Ірку сильне враження. Зокрема захопила її краса української природи. Розказуючи про цю красу та ілюструючи прозірками свою розповідь, Ірка закінчила її словами: „Україна є така гарна, що цього не всилі змалювати словами... Її треба побачити і серцем відчути".

І рівночасно на власні очі побачила вона сьогоднішнє положення українського народу, яке у великій мірі контрастує з цією красою, і з того зробила собі відповідні висновки на майбутнє.

Найближчі пляни Ірки — це дворічна праця в „Корпусі миру", а відтак здобуття магістерського ступня з історії.

Щасти, Боже, цій молодій многонадійній студентці і допоможи якнайкраще зреалізувати її пляни.

М. Л.

ДВА НОВІ УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ В ШИКАГО

Іллинойський відділ УЛТ-ПА має приємність поділитися доброю новиною про поповнення відділу. Цими новими лікарями є панна д-р Олександра Марія Ільків та д-р Ярослав Р. Гординський. Подаємо короткий життєпис та студійний шлях нашиx молодих надійних колег.

Д-р Олександра Марія Ільків, дочка лікаря в Шикаго д-р Осипа і Ірени Ільків. Олександра Ільків народилася на Україні, жила на скитальщині, прибула із батьками до Америки. Тут закінчила народню школу при укр. кат. катедрі св. Миколая, а середню в Йозефінум Гайскул в Шикаго. Премедичні студії відбула на Лайольському університеті в Шикаго, де також закінчила медичну школу ім. Стріча зі степенем доктора медицини. Крім медичних студій, д-р О. Ільків закінчила музичну школу ім. Лисенка, клясу фортепіяна. Вона була і є членкою різних українських, і американських організацій: ТУСК, „Обнова", Студентської Громади, Лайола відділу „Альфа Сіґма Альфа", „Студент Америкен Асосійшен", „Вуменс Америкенс Медікел Асосійшен" та Медичної Громади при нашому відділі УЛТПА.

Зараз д-р О. Ільків відбуває інтерншип в Кук Канті Шпиталі в Шикаго та має намір спеціялізуватися в хірургії очей.

Д-р Ярослав Роман Гординський, син українського лікаря в П. Дакоті, д-ра Богдана Гординського, викладача в Медичному Інституті у Львові. д-р Ярослав Г. народився 1942 р. в Калуші, Зах. Україна. В 1947 прибув із батьками до Америки. Спочатку жили в Ню Джерсі, а потім переїхали до Півн. Дакоти, де його батько відкрив медичну клініку. Середню освіту одержав у військовій академії св. Томи в С. Пол, Міня.

Премедичні студії закінчив в Міннесотському університеті в 1963 р. а медичні студії в Норвестерн університеті в Шикаго, одержав диплом і титул доктора медицини, 17 червня 1967 р. Тепер почав він свій інтерншип в Кук Канті шпиталі та думає спеціялізуватися в дитячих недугах.

Доктор Ярко належав до українських та американських студентських товариств та був обраний першим головою Медичної Громади при нашому відділі УЛТПА.

Управа УЛТПА складає найсердечніші ґратуляції нашим наймолодшим колеґам-докторам та велике признання їхнім батькам за українське виховання та за витривалість у випровадженні дітей до намічоної мети!

Д-р Павло Пундій (член Управи УЛТПА)

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1967 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Нові Відділи:

Засновано новий Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 18 з назвою Товариство ім. гетьмана Івана Мазепи, з осідком у місцевості Коломбус, Огайо.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Воробець Теодор; Пурцель Роберт Д. мол.
10 Потапович Богдан Ж., Рахеля Ж.; Руда Катерина; Строк Петро А.; Терещук Микола.
13 Завіський Михайло П.
14 Варій Карло Р.
16 Зедайко Василь М.; Москаль Кароліна.
18 Копелців Василь, Марія; Левкович Андрій, Петро, Катерина; Магора Михайло; Мельник Аркадія О.; Сидоренко Василь, Марія; Федечко Юрій, Юлія; Шимків Іван, Моллі.
22 Бурке Михайло Ф.
37 Бабиш Іван П. мол.
39 Шевчик Софія.
42 Позназівський Зенон; Путикевич Юрій.
47 о. Павлюк, Іван, Анна.
48 Дубик Микола.
57 Недільський Давид М.
63 Контраіл Георгія Л.
78 Казарі Лев А.; Мащак Ірина А.; Пернік Йосипина А.; Сахар Беверлі А.; Юрчак Володимир.
83 Нанашко Софія.
96 Вернацька Ірина А.
104 Гроблевська Маріянна.
109 Шмігельський Йосип.
114 Бакун Анастасія; Бронгґтон Павло, Степанія С.; Швець Степан.
116 Шилькевич Ірина К.
119 Мамрич Микола.
120 Ланкос Варвара А.
121 Бойко Петро.
128 Швець Іванна М.
131 Демус Пилип.
137 Гуґель Любомир М.
144 Чомко Генрієта.
147 Ваґнер Іван Р.
151 Воднарчук Лариса.
153 Попчук Ігор; Прасіцький Анатоль А.; Романюк Юрій, Параска; Сюма Олена; Терпелюк Єва; Харина Владислава, Марта.
155 Андерш Софія.
157 Ольха Юстина.
158 Ройовський Андрій.
167 Мадецька Кетлін Р.
168 Геба Іван.
171 Куфта Михайло І., Симон мол.; Парубчак Ольга К.
175 Кушнір Андрій. Осип, Тетяна.
177 Шеллі Іван Ф.
182 Войтко Іван.
192 Гетман Анна; Німа Ольга; Висоцька Христина М; Данильців Яків; Кондрат Олександер; Слюзар Стелла; Федоляк Галина.
200 Глухий Василь.
214 Гребінка Лев.
216 Ганущак Володимир, Параскева; Доманський Юрій, Текля; Захарченко Микола; Мазуркевич Зенон, Уляна; Одежинська Лідія; Парфило Олекса; Штогрин Єронім, Юлія; Яворський Василь, Анна.
217 Гудз Степанія.
220 Мельник Василь.
235 Волеслагел Дарія А.
238 Польний-Поліщук Петро, Ярош Неоніля.
239 Війтишин Марія Л.
240 Мельник Марія.
247 Ковальчук Сергій, Тарас, Ольга.
257 Гира Гледис; Людкевич Марта А.
261 Данилів Володимир.
270 Струк Анна.
271 Рибак Осип Б., Левка Е.; Чек Катерина М.
277 Карашівська Анна, Ніґро Віктор М.
286 Гуттер Анна.
287 Балешта Олена.
288 Гаффней Карло И.
292 Сироватка Василь.
299 Смаль Софія.
309 Штурц Пилип Р.; Фіндлей Роберт К.
316 Лупуляк Ізидор.
321 Віґерін Ксеня.
322 Загородний Михайло 2, Марія.
324 Захарчук Марко М.
325 Шевченко Марія.
327 Щесняк Володимир 2.
333 Боберська Катерина А.
334 Якименко Анатоль.
336 Карпінський Брент.
340 Давидюк Люба; Де Мораес Онисим П.; де Олівейра Йосип, Людвик К. Марія; Камілло Фелікс,; Лопез Яким С.; Помпеу Яндира А.; Сантос Леоніна Н.С.; Ярунич Анатоль 2, Теодор 2, Люба, Раїса.
343 Климків Катерина О.
344 Півторацька Людмила, Олена.
345 Гноєвий Василь С.
346 д-р Бойчук Євген В.
348 Вень Деллія В.; Ґудман Гледис Б.
349 Бойко Олена; Добуш Марія.
352 Пастушок Василь; Сало Марта.
353 Атаманчук Володимир.
356 Лобур Марія.
361 Бабяк Фенна; Брода Ричард Ф., Роналд І.; Крилов, Ольга; Попович Аллан М. 2; Хомицький Євген В.; Шуль Степан, Анна.
371 Глідден Павло К.; Пітьо Анатоль; Плакида Мінодора.
372 Головка Каролина, Шиш Олена.
375 Живко Анна.
379 Креч Мічелл.
382 Гулік Іван; Свілп Анна М.
387 о. Волянський Онуфрій.
388 Влагітка Катерина.
395 Лісович Степанія; Петрик Антін; Рудавський Антін, Іван.
402 Ендрю Василь Т. 2; Журило Анна 2; Ключник Богдан 2; Криськів Микола 2; Ломзар Осип.
407 Бардеґа Іван; Воднарук Григорій; Гарасим Василь В.,Марія;Копанишин Іван; Мотолич Євген; Панко Кай; Садівник Володимир, Олександра; Шавала Марія.
408 Дубняк Параска.
418 Чорненький Володимир 2, Олег И. 2.
422 Мартинюк Емма.
427 Водак Марія; Мартинишин Кость.
432 Антонишин Михайло; Мачук Ольга.
439 Стос Петро 2.
440 Гула Павло, Катерина; Данищук Петро 2, Гізела; Парипа Микола; Чобіт Степанія.
444 Баран Тереса М. 2, о. Івашко Володимир; о. Миколів Григорій; о. Олійник Іван; Преосв. Роборецький Андрій; Сенковський Василь; д-р Стадник Ірвін.
445 д-р Грибович Євген 2, Анастасія 2.
449 Дворник Дарія; Кольман Параскева Н.
450 Дармохвал Ольга.
451 Голубовський Павло.
460 Володченко Анна; Сніг Ніна.
464 Дяченко Софія; Староманський Павло; Урядко Микола 2; Чуйко Орест 2.
471 Кошіль Володимир 2.
478 Борис Олександер; Остапчук Іван.
484 Швед Анна, Марія, Ольга.
503 Цвікілевич Ярослав.
504 Вадз Олена; Музика Степан.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Кузьма Анна; Лучкань Ярослав*.
91 Ковальчук Микола.
94 Стасик Ярослав, Софія.
106 Термена Осип, Анна.
107 Мудра Марія.
127 Шевчук Василь В.*, Марія.
171 Мурав'їв Микола.
204 Кулицька Ліда.
221 Гальчишак Ванда.
248 Прийма Михайло*.
254 Годзик Марія.
257 Вілинський Ярослав, Варвара, Ярема В.*; Сенюта Іван*.
266 Терлецький Степан*, Анна, Марія, Нома Л.
304 Парфанович Ігор*.
316 Санаґурський Пилип*.
325 Оленчук Дмитро, Євгенія; Стефанишин Олександра З.
350 Черкавський Михайло*.
361 Ляник Тереса.
370 Волинець Павлина.
397 Цікало Осип.
414 Лодинська Надія І.
423 Вондаровський Станислав; Вуката Нестор, Варвара, Софія.
427 Чайковський Іван*.
428 Шишка Михайло*.
440 Падик Іван.
455 Лисяк Ірина.
457 Приплись Марія.
472 Вуксар Юрій, Ірина.
500 Пука Володимир, Анна.
503 Воробець - Карпатський Іван.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

5 Дачук Марія А.
64 Саґаш Рена.
67 Паржик Іванна В.
222 Сушко Михайло.
267 Лотоцький Михайло, Роза В.
352 Липка Степан.
353 Хруль Марія.
398 Роздільська Юлія.
408 Ващук Корнель.
432 Вілас Евген * 2, Голдун Іван*.
463 Боднарчук Павло*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

175 Кошиловська Галина.
232 Чиприч Марія А.
257 Кеске Люба С.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

11 Саїв Марія.
109 Звірик Анна.
194 Кондрат Олекса.
217 Цегляник Федір, Агнеса.
222 Сушко Михайло.
305 Куннінґгам Норман І.*
461 Шайка Григорій.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

8 Баранський Ярослав М. 2; Зварич Михайло, Степанія.
10 Ватицький Осип.
14 Пономаренко Олександер.
19 Лебедь Зоріяна М.; Малаховський Юрій Р.*; Олесницький Марко*; Шуган Анна.
42 Парубочий Михайло.
53 Ільницький Василь; Романко Степан; Сулик Петро.*
106 Гуцал Петро, Марія; Семащук Іван, Марія; Хоцянович Ольга, Ярецький Петро, Надія.
127 Шарван Василь.*
131 Вареница Остап; Гальчишак Микола; Деркач Петро; Косарчин Микола, Марія; Ленчук Дмитро*, Анна; Литвинець Матрона; Сливчук Роза; Труш Анна М., Марія 2; Щупак Степан.*
145 Лаврук Реймонд П.*
153 Ковальчук Ірина; Козак Петро*; Почапський Осип*.
171 Фріц Антонина.
194 Фесак Мусій; Талік Станислав*; Тот Іван, Анна.
204 Мисюк Олена О.
240 Адамович Олександер; Менделюк Михайло В.; Юрків Осип.
252 Нагалюк Тетяна І.
257 Никий Степан.
267 Гарач Катерина; Гіна Христина Л.; Шафран Франко, Анна.
288 Барна Степанія.
295 Мількович Захарій*.
309 Дзюба Микола.
325 Безкоровайний Веньямин В.*; Гендрикс Володимир П.*; Дишук Дмитро Н.*; Ляхович Каролина І.
339 Сабо Марія.
340 Скибіцький Павло*, Розалія.
341 Ільницький Микола.*
346 Василюк Іван*; Лішнянський Михайло, Юрій, Анна, Олена; Петрина Ярослав*; Турчиневич Ігор.
347 Васюта Юрій*.
364 Мелень Мирон Д*.
374 Вандера Володимир.
385 Возняк Павло*, Анна.
423 Богданець Катерина; Вродська Дениса, Буртняк Василь, Гарасовський Остап, Іванна; Добровольська Оксана; Дукупс Андрій*; Коваль Богдан П. 2, Марія 3; Петрів Станіслав* 2; Щупак Катерина; Ярема Михайло*.
430 Михайлюк Катерина; Пануш Клим; Савчин Володимир; Семків Зенон.
432 Білик Ярослав П.*; Мисак Матвій*; Недошитко Василь* 2, Ольга; Онишкевич Лариса М. Л., Федущак Богдан*, Ждана.
440 Височанський Ілько*, Олена; Лужняк Любомир*, Роман С.*; Шлапак Ізидора.
445 Василенко Омелян*; Демкович Василь*; Кальба Симон І.*
449 Дворник Борис*; Закамарко Пилип; Кольман Володимир*.
461 Адамський Олександер*, Віра; Ілік Радован* 2; Ольшанський Петро*, Олександра; Шайко Григорій.
465 Михайлик Михайло*.
494 Процюк Петро* 2; Савицький Богдан, Марія.
503 Цвинаркевич Степан*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

12 Хруль Марія.
42 Клюфас Олена Х.; Саґаш Рена.
53 Шадай Іван.
54 Паржик Іванна Б.
59 Зелик Михайло, Любомир, Анна.
177 Вардиґа Дмитро.
281 Дачук Марія А.
287 Роздільська Юлія.
341 Боднарчук Павло*; Голдун Іван*.
346 Сушко Михайло.
361 Лотоцький Михайло, Роза В.; Рудик Лідія.
432 Ващук Корнель.
434 Вілас Євген* 2.
451 Угляр Антін*.
461 Шушериба Іван*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

11 Саїв Марія.
38 Ґанс Патрикія Е.
39 Шевчик Софія.
48 Дубик Микола*.
63 Хімка Ричард В.*, Єлисавета Л.
84 Чаплинський Василь*.
94 Стасик Ярослав*, Софія.
105 Мандро Анна.
106 Термена Осип, Анна.
127 Шевчук Василь В.*, Марія.
178 Качмарський Василь.
194 Кондрат Олекса.
204 Кульчицька Лідія.
220 Смолин Степан*.
221 Гальчишак Ванда; Ющак Олена М.
248 Прийма Михайло*.
251 Форд Анна Л.
252 Фединяк Микола, Марія.
257 Вілинський Ярослав, Ярема В.*, Варвара; Сенюта Іван*.
295 Яцечко Іван*.
316 Санаґурський Пилип.
324 Бучко Осип М.*
348 Морріс Осип К.*
352 Івака Марія.
427 Чайковський Іван*.
472 Буксар Юрій, Ірина.
488 Думанський Клим*.
494 Васурчак Михайло*, Єлисавета.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

49 Петрош Будді В.*
117 Калина Ярополк*.
130 Врублевський Михайло*.
158 Чарнецька Ірина.
168 Валентій Анна.
175 Гюз-Шевчук Іван*.
183 Губіцька Маргарита З.; Заремба Марія.
192 Гетман Анна.
221 Васильовська Анна.
238 Мороз Петро*.
325 Гавришко Юрій*.
347 Камерон Євген К.*
432 Гуска Катерина; Динко Іванна; Дутко Євгенія А.; Кульчицька Ольга; Родал Степан *; Слободян Анастасія.
433 Берґеман Марія.
469 Безручка Михайло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

38 ЛяПай Павлина.
54 Павелчак Іван И.*.
70 Патуляк Іван*.
75 Гуґель Марія; Шурґот Володимир; Якіма Генрих О.*
83 Вишивана Марія.
87 Трояновська Мина.
98 Дудиш Михайло*.
100 Данко Микола.
102 Лежан Юрій*.
104 Тартаґліоне Олена.
120 Білас Анастасія.
127 Гуд Реймонд*.
133 Романишин Каролина А.
142 Колодій Анна.
144 Марінчак Юрій мол.*
147 Міллер Єлисавета.
167 Білан Олеся.
168 Сверид Цецилія.
175 Перон Люїс*, Софія.
183 Боска Степанія; Бріндза Ольга; Губіцький Тарас І., Зузанна; Брезина Ярослав Р.*, Адріянна І.; Курилів Зенон*; Мартинюк Петро*.
220 Гатка Марія.
233 Павеська Софія.
292 Липецька Неоніля.
367 Васала Антін*.
383 Грозінський Михайло*.
406 Годовська Осипа.
422 Гасин Іван*.
459 Пилипишин Аделя Ю.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

191 Петрицький Дмитро.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

5 Мельник Анна; Срібняк Петро*.
20 Бабяк Теодор.
45 Затонський Ілля.
69 Парницький Петро.
75 Базилевич Михайло.
76 Нагнибіда Іван 2; Польовий Михайло; Тич Василь.
83 Вишиваний Андрій 2; Савчин Ілько.
87 Кінь Михайло*.
91 Ковальчук Микола 2.
94 Цегельник Анна.
99 Кобловський Микола.
106 Багрій Іван; Купчак Любомир.
123 Панас Катерина.
124 Гурняк Анна 2; Драбик Микола*.
131 Сливчук Петро.
137 Загачевський Захарій.
145 Олійник Микола.
155 Андерш Степан И.*; Кардаш Варвара.
172 Жак Франко.
176 Гнатушко Михайло*.
179 Клим Микола.
194 Задорецький Петро.
213 Демків Павло, Маньків Євдокія.
217 Шевчук Роман.
220 Шавала Марія.
221 Курко Тома, Масевич Василь.
239 Хрунь Григорій*.
240 Варнич Ярослав.
254 Процко Степан.*
259 Гула Степан*.
276 Грицков'ян Осип.
284 Шалапин Катерина.
287 Варчак Осип М.*
290 Рушецька Анна.
299 Смаль Михайло.
324 Тичинський Маріян.
331 Стельмах Михайло.
336 Дурич Семен.
345 Вурак Григорій.
348 Кос Марія.
350 Сидяга Василь.
361 Олексів Олекса; Оленин Меланія; Свистун Юстина.
364 Симеда Михайло.
367 Пукіш Меланія; Чайковська Наталя.
369 Кляйнтоп Алберт Д.*; Марунич Яків.
370 Башта Марія.
394 Маяк Іван.
399 Пилявка Ольга; Красник Іван 2; Левкович Степан 2.
406 Духник Пелаґія.
423 Устіяновська Анна.
432 Яворівський Степан*.
444 Вениченко Олександер*.
448 Білецький Олекса*.
455 Лисяк Ірина.
461 Найкалик Докія.
472 Голойда Михайло 2.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ

Відд.:

18 Левкович Іванна, Михайло, Степан; Маґора Михайло; Сидоренко Віра, Володимир, Іван, Петро; Федечко Степан М., Юрій І.; Шимків Марія А., Ольга Д.
20 Бартків Христина А.
22 Сек Томасетт Л., Джоді А.
25 Божемська Лариса М.
29 Хомішак Михайло І. мол.
33 Паластій Іван, Франко мол.
42 Доброскок Петро П.; Оліярник Юрій М.; Шевчик Осип М.
47 Федорак Дана Л.; Строт Євген В.
53 Бородиця Евелин М.
63 Виданів Валерія Л.; Джансон Курт К.; Контраіл Кенна Д.
81 Кравчук Олександра Р.
83 Коренюк Петро В.
85 Шляхтянчин Христина М.
96 Мур Кетлін М.
107 Долощицька Христина К.
114 Бронгтгон Франя М.
116 Шилькевич Антонина В.
120 Ланкос Едвард М., Єфрем А., Марія Є.
128 Драєр Вернон С. мол.
131 Качмарик Марта.
153 Біленька Вада В.; Лучин Христофор.
155 Рушковська Лариса А.
161 Паліхат Григорій М., Надія М.
164 Пухир Марко В., Михайло І., Патрикія Л.
168 Палмер Дебора Дж.
177 Ренчан Гері.
183 Бойко Ричард, Станислав.
204 Ковацевич Аллісон, Тома.
216 Ганущак Анна М., Богдан П., Дарія, Роман; Доманська Ірина; Жовнірів Ірина І.; Захарченко Микола мол.; Мазуркевич Марко.
218 Цепін Степан Г.
222 Якубович Марко.
239 Війтишин. Тимотей І.
247 Ковальчук Петро П.
251 Бенько Марія; Гальчишак Анна І., Степан М.
257 Барнич Володимир О.
277 Ніґро Віктор Н. И. мол.
282 Косик Тома П.
284 Сіман Марія Є.
292 Градовська Христина М.
295 Войтків Орися.
296 Коваль Патрикія А.
316 Юрчинська Надія А., Наталя Л. Христина О.
332 Загородний Володимир.
333 Боберська Шоні М.
340 Давидюк Джой А., Рут Н.
344 Півторацький Алла, Василь, Петро.
353 Атаманчук Степан, Ярослав.
362 Великорідко Катерина А., Михайло І.; Юсько Ричард А.
372 Головка Бриян Я., Іван О., мол.
388 Крон Йосипина А.
402 Ключник Іван, Павло.
408 Ґула Дарія.
409 Русин Лідія Л.
414 Телюк Христина А.
418 Маєр Вернер О.
422 Безверхий Андрій; Бирон Михайло І.; Унґурівн Христина.
427 Долішний Боні А., Григорій І., Катерина М.
44 Данищук Михайло, Петро, Софія, Фрейса; Дмитрук Ірина; Парипа Борис, Галина, Тарас; Чобіт Віра.
444 Стадник Ленсі, Терентій.
445 Грибович Меланія М. Наталя Є.
465 Вайтмор Катерина А., Куманець Михайло.
484 Саванець Теодор М.; Швед Володимир, Осип, Тарас, Христина.
490 Романків Донна К.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

5 Єнсен Люїза А.
38 Корнель Марія.
39 Яворська Ярослава.
83 Раковський Адемар Р., Олександер Т.
94 Мороз Марія Ю., Михайло М.
221 Слабий Данило.
251 Апостолюк Євген І., Петро Р.
308 Мусіль Марія А., Ричард Я.
348 Тарновський Данило.
361 Ляник Ірина, Марія ,Христина С.
383 Іваницька Іванна.
397 Ванчицький Євген М.; Федорака Тамара.
423 Баранська Катерина.
500 Пука Овдрея Дж., Нестор В.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

5 Дачук Ілейна М.
64 Саґаш Даяна М., Надія П.
267 Лотоцький Богдан І., Володимир Л., Оксана М.
341 Кісіль Даяна.
492 Макуць Борис.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

16 Кондрацька Уляна.
287 Самотулка Лариса Л.
471 Кошіль Ірина.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

53 Блищ Іван А.
106 Гуцал Ольга, Юлія; Романишак Ярослав І., Шиманський Андрій, Ярецький Анна, Михайло І.
125 Бакай Богдан Т., Ірина О.
131 Вернацька Ольга Х.; Ваншула Лариса В., Лілея Н., Людмила Т., Надія В.; Вихрій Лідія І., Роман П.; Ганкевич Борис В., Лідія І., Любомира; Загородний Ігор, Роман; Кавка Іван Р., Косарчин Марта, Христина; Ленчук Оксана А.; Ременюк Зоріяна Х., Степан Л.; Свачій Оксана 2, Сливчук Любомира,!Мирослава; Тихий Катерина, Марія, Михайло; Труш Михайло, Степанія.
153 Кривий Петро А., Юрій В.; Процик Олена М.; Чабан Ярослав.
161 Лапиць Яким В.
163 Сенів Марія І.
191 Лестер Зузанна, Павло.
194 Тот Анна Дж. 2.
267 Олешко Анастасія М., Зузанна М.; Палмер Амі.
287 Самотулка Марта С.
325 Залуцький Ігор, Ярослав; Люперо Матвій Л.; Ляхович Осип мол.
337 Стрижак Єлисавета, Олександер.
339 Ваґнер Юрій М.
346 Лішнянський Мирослав П.; Петрина Любомир У., Марко М.
372 Дорко Деббі А., Іван В.
385 Возняк Анна, Марія, Петро.
423 Богданець Василь М., Петро, Ширлі Е.; Дукупс Донна М., Роксоляна А. 2.; Ільницька Рома М.; Коваль Дарія, Ольга; Щупак Василь.
432 Бережанський Мирослав; Недошитко Тарас В.; Трутяк Мирослав С.; Яворська Даяна.
445 Курдидик Лев, Лесь, Тарас І. Є.
485 Коваль Андрій, Оксана.
489 Гошко Юрій.
494 Процюк Юрій П.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ

Відд.:

42 Саґаш Даяна М., Надія П.
281 Дачук Ілейна М.
361 Лотоцький Богдан І., Володимир Л., Оксана М.
451 Угляр Михайло А.
471 Макуць Борис.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:

Відд.:

271 Чек Катерина М.
324 Захарчук Марко М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Завіський Михайло П.; Зиндран Лілея Л.
36 Ґерула Джойс Є.
46 Марусевич Андрея.
54 Петрин Веслі В. мол., Патрикія І.
76 Штогрин Степан І.
80 Биндас Варвара А.
94 Атаман Хрис Д.
104 Габорак Беверлі А., Роберт О.
125 Пащин Іванна Л.
167 Білан Даяна.
168 Дячишин Беверлі А., Іван К., Мирон С.; Лещик Роберт М.; Палмер Ярослава; Семків Каролина А.; Станішевська Зузанна.
192 Брикайло Іван мол.
194 Нікман Степанія М.
208 Марчалонис Алан.
210 Бучер Генрих О. мол.
254 Бабій Василь.
289 Штайнер Роґер А.
316 Ноль Роберт А., Чугай Вейн О.
325 Була Ричард А.; Романчук Осип; Цюпа Дарія А.
343 Васала Анастасія А.
361 Добрянська Марія Р.; Сухоцький Василь М.
367 Луцишин Анна.
414 Карпій Надія М. Л.
430 Книш Дарія.
432 Мороз Володимир І.
433 Завируха Дарія М.
441 Сироїд Данило М.
469 Турчин Василь мол.
471 Гуцал Лідія Х.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

33 Надей Василь В. мол.
64 Кружельник Ричард О.
75 Онофритон Іван Я.
76 Фуярчик Іван Р.
87 Трояновська Ґейл М.
104 Пастушак Марія М.
146 Дороженко Степанія Ц.
168 Бабин Іван Т., Даритишин Франко; Кметь Константина А., Лещик Володимир К.
175 Кир Джойс Н.; Перон Людвик К.
179 Парашак Павло М. мол.
183 Курилів Реймонд С.; Мартин Марія К., Остин Ілейна П., Прокопчук Ричард Д.; Тусла Анастасія А., Делорес І.
218 Ґура Рослин М.
281 Левин Михайло.
292 Липецька Надія.
319 Шоль Франк Г.
406 Фовсет Осип Г.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

5 Єнсен Люїза А.
38 Корнель Марія.
39 Яворська Ярослава.
221 Слабий Данило; Чорняк Катерина, Марія.
286 Ґуттер Григорій С., Іван І.
308 Мусіль Марія А., Ричард Я.
348 Тарновський Данило.
350 Мацелюх Андрій Т.
355 Кобзей Юрій.
367 Івасів Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

175 Кошиловська Галина.
232 Чиприч Марія А.
257 Кеске Люба С.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

260 Мацюк Богдан В.
292 Руб Юрій М.
375 Гаврилко Осип.
383 Іваницька Іванна.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 30-го червня 1967 р.)

Старий рід забезпеч.	103
Кляса O	331
Кляса T	5415
Кляса W	12478
Кляса P20	16327
Кляса E20	11140
Кляса E65	1664
Кляса P65	1176
Кляса DP60	334
Кляса DP65	141
Кляса ADD	2713
Кляса T10	99
Кляса T5	23

208 сумівців на Оселі СУМА закінчили перший табір, прибувають нові

Елленвіл, Н. И. — Святковим апелем та ватрою біля Пам'ятника Героям визвольної боротьби закінчився увечорі в суботу 22 липня на Оселі СУМА перший тритижневий юнацький табір ім. М. Міхновського, з участю 208 сумівців і сумівок, під керівництвом команданта табору Вол. Левенця, головної виховниці Наталі Шагай, виховниць Софії Бурої, Тані Красій, Оксани Ференц. Таборування, як і велика програма біля ватри, до якої приглядались кілька сотень батьків сумівської молоді, було присвячене 50-річчю початку Національної Революції та 25-річчю створення УПА. Сотник Юрій Кононів з Армії УНР передав запалений біля Пам'ятника Героям смолоскип у руки кол. старшини УПА Льва Футали, а він — новій зміні, сумівцям, які й розпалили ватру. Після коротких промов у офіційній частині, відбувся силами дітей і молоді монтаж та концерт, що тривав біля двох годин і закінчився великим хором із словами: „Дай нам, Боже, для Рідного Краю українські серця зберегти". У неділю 23 липня, після Богослуження, яке відправив Всч. о. Любомир Гузар, більшість сумівців із своїми батьками покинули Оселю, але одночасно до неї прибули понад сотня дітей і молоді для чергового тритижневого таборування, в системі відпочинково-виховного і відпочинково-вишкільного таборів. Одним із найбільш зворушливих спогадів для юнацтва першої групи таборів на Оселі СУМА біля Елленвіл були відвідини Оселі Преосв. Кир Йосипом Шмондюком.

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	203
Кляса 5E	215
Кляса E20	93
Кляса P20	106
Кляса E18	2
Кляса 6C	9
Кляса P65	6
Кляса E65	10
Разом	52591

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30-го червня 1967 р.)

Кляса 1-ша	1238
Кляса 2-га	275
Кляса 3-тя	126
Кляса 4P	3100
Кляса 5E	3835
Кляса 6C	721

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E20	5018
Кляса E18	4082
Кляса E65	187
Кляса P20	5933
Кляса P65	125
Разом	24640

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1967 р.

П.Ч.	Прізвище	Число членів	Сума забезпечення:
1.	І. ОДЕЖИНСЬКИЙ	32	$52,500.00
2.	В. ДІДЮК	19	$46,000.00 (2 АДД)
3.	С. ГАВРИШ	17	$39,000.00 (5 АДД)
4.	В. ГІРНЯК	17	$20,500.00 (1 АДД)
5.	АННА БУРІЙ (402)	11	$38,000.00 (5 АДД)
6.	К. МЕЛЬНИК (18)	10	$10,000.00
7.	В. ШАРАН (407)	10	$48,000.00 (7 АДД)
8.	Т. БАРАН (444)	10	$22,000.00 (1 АДД)
9.	В. ЗАПАРАНЮК (484)	10	$10,000.00
	РАЗОМ:	136	$286,000.00 (21 АДД)

ЗДОБУТКИ ОКРУГ У МІСЯЦІ ЧЕРВНІ ТА ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1967 РОКУ

П.Ч.	Округа (Осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у червні	Разом 1967 р.
1.	Філядельфія, Па.	38	64	297
2.	Торонто, Онт.	22	58	229
3.	Шикаґо, Ілл.	33	20	176
4.	Ню Йорк, Н.И.	39	27	154
5.	Нюарк, Н. Дж.	22	28	139
6.	Дітройт, Миш.	18	14	113
7.	Клівленд, Огайо	17	34	91
8.	Перт Амбой, Н. Дж.	13	19	90
9.	Питтсбурґ, Па.	35	15	70
10.	Ніяґарська	9	8	62
11.	Монтреаль, Квебек	10	4	55
12.	Шамокін, Па.	21	15	54
13.	Ню Гейвен, Конн.	15	5	50
14.	Вінніпеґ, Ман.	13	17	47
15.	Рочестер, Н.И.	8	6	46
16.	Джерзі Сиۛті, Н. Дж.	11	7	44
17.	Трой, Н. И.	8	2	43
18.	Аллентавн, Па.	10	8	35
19.	Пассейк, Н. Дж.	6	6	34
20.	Ютика, Н. И.	11	12	28
21.	Балтимор, Мд.	8	1	25
21.	Бофффало, Н. И.	11	1	25
23.	Вилкис Беррі, Па.	9	2	23
24.	Скрентон, Па.	13	2	20
24.	Янгставн, Огайо	10	4	20
26.	Вунсакет, Р. І.	8	2	19
27	Бостон, Масс.	5	2	12
27.	Ст. Люїс, Мо.	7	1	12
29.	Людлов, Масс.	5	—	5
30.	Необ'єднані Відділи	39	8	52

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Діти	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31-го травня 1967 р.:	26,770	57,884	2,687	87,341
Активні члени ПРИРІСТ У ЧЕРВНІ 1967				
Нові члени	127	219	44	390
Прийняті наново	28	58	3	89
Прийняті з перех. листками	8	14	—	22
Зміни кляс забезпечення	3	9	—	12
Прийняті з Департ. Молоді	—	3	—	3
Разом:	166	303	47	516
УБУТОК У ЧЕРВНІ 1967				
Суспендовані члени	90	119	20	229
Відійшли з перех. листками	8	21	1	30
Зміни кляс забезпечення	5	8	—	13
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	4	78	—	82
Вибрали грошові звороти	14	39	—	53
Відійшли з випл. п. сум. заб.	42	21	—	63
Відійшли на випл. заб. вповні	25	38	—	63
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	191	325	21	537
Члени, які виплатили вкладки ПРИРІСТ У ЧЕРВНІ 1967				
Виплачене забезпечення	25	38	—	63
На безпл. продовж. забезп.	64	67	—	131
Разом:	89	105	—	194
УБУТОК У ЧЕРВНІ 1967				
Померли	1	6	—	7
Вибрали готівку	7	18	—	25
Привернені в актив.	16	34	—	50
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАБ.	15	20	—	35
Разом:	39	78	—	117
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем червня 1967 р.:	26,795	57,889	2,713	87,397

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за червень 1967 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1967-го року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ,
керівник Орг. Відділу
Володимир СОХАН,
керівник Рекорд. Відділу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1967 РОКУ

ПРИХОДИ:

ВПЛАТИ ВКЛАДОК УСІХ КЛЯС ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	145.49	163	452.10	330	355.95
2	161.67	164	186.65	331	90.45
3	113.92	165*	333.27	332	111.81
4*	486.14	166	67.49	333	121.55
5	938.79	167	114.72	334	1,251.26
6	117.20	168	281.52	336	1,270.28
8	1,701.83	169	99.14	337	496.40
9	110.59	170	1,007.21	338	219.22
10	28.33	171	549.34	339*	403.70
11	159.52	172	243.31	340	205.39
13	812.34	173	553.43	341*	2,202.30
14	1,249.51	175	1,244.32	342	333.06
16	291.97	176	454.80	343	533.05
17	45.59	177	347.27	344	142.34
19	16.58	178	559.79	345	354.27
20	2,198.98	179	247.58	346	1,400.08
21	177.63	180	239.83	347	430.89
22	1,335.94	181	63.22	348	503.94
23	236.93	182	254.39	349	589.47
24	116.37	184	192.31	350	532.73
25	1,221.67	185	45.79	351	28.75
26	55.40	187	89.64	352	226.95
29	283.75	190	46.17	353	292.55
30	74.03	191	1,362.80	354	315.95
31	65.17	192	588.52	355	266.84
32	14.00	193	21.64	356	559.01
33	385.90	194	1,778.16	357	27.27
35	654.79	195	13.41	358	305.15
36	356.90	196	21.76	359*	16.03
37	464.55	197	13.05	360*	439.05
38	593.38	198	6.00	361	3,671.79
39	1,630.11	199	90.97	362	300.92
40	54.28	200	343.65	363	65.76
41	10.02	201	18.09	364	1,063.81
42	1,651.27	202	44.59	365	27.75
43	274.77	203*	156.96	367*	3,180.30
44*	83.38	204	2,340.19	368	158.88
45	779.20	206	532.61	369	180.30
46	240.12	207	50.00	370	585.96
47	220.17	208	47.10	371	1,135.91
48	132.28	209	30.60	372	1,225.55
49	270.35	210	229.59	373	161.26
50	66.63	211	274.23	374	577.51
51*	8.10	212	61.88	375	863.13
52	246.26	213	261.91	376	55.99
53*	1,220.54	214	156.08	377	15.53
54	223.70	215	80.81	378	15.56
55	422.26	217	1,099.46	379	3,794.62
56	172.12	218	490.49	382	45.96
57	554.87	219	973.14	383	860.30
58	238.35	220	668.50	384	114.78
59	1,034.42	221*	3,655.15	385	1,324.84
60	56.35	222*	373.16	386	91.19
61*	38.33	223	209.05	388	297.61
62*	193.68	224	227.68	390*	222.96
63	1,184.30	227	13.53	391	128.82
64	217.21	228	16.25	392	5.38
65	348.35	230	802.63	393	260.55
66	10.40	231	240.49	394	92.50
67	307.65	232	53.75	395*	245.07
68	199.18	233*	457.99	396	56.61
69*	512.10	234	860.77	397*	2,007.10
70	569.14	235	223.24	398	14.32
72	24.95	236	312.58	400	238.42
73	84.62	237	371.30	401	47.34
74	65.51	238*	2,184.75	402*	875.61
75	638.54	239	386.51	403	58.54
76*	785.23	240	2,300.04	404	193.10
77	27.59	241	147.23	405	49.82
78	367.08	242*	387.22	406	500.32
79	19.44	243*	400.82	407	786.79
80	78.12	244	16.75	409	77.87
81	222.39	245	860.32	412	67.68
83	729.55	246	23.16	413	138.98
84	186.21	247	243.17	414	1,460.94
85*	189.95	248	86.87	415	44.84
86	261.78	249	17.30	417	65.61
87	81.65	250	21.98	418*	1,299.62
88*	819.18	251	798.32	419*	82.00
89	21.85	252*	832.66	422	452.06
90	287.73	253	242.08	423*	1,417.09
91	312.30	254	1,264.07	425*	72.32
92	38.90	255	53.76	426	71.41
93*	603.20	256	525.72	427	930.29
94*	3,701.03	257*	1,112.68	428	142.97
95	27.22	258	9.60	429	71.73
96	453.76	259	313.88	430	1,363.23
97	152.85	260	308.64	432	4,245.78
98	54.90	261	151.34	433	126.78
99	180.84	263	32.35	434	1,276.94
100	150.53	264	20.33	435	97.85
101	12.65	265	53.97	437	1,222.01
102	1,957.48	266	957.14	438	69.56
103	181.82	267*	627.21	439*	961.62
104	260.86	268	299.74	440*	573.44
105	738.69	270	712.44	441	1,040.80
106	1,042.39	271	501.04	443*	6.03
107	308.27	272	146.28	444*	275.31
108	145.10	274*	539.46	445	1,044.33
109	181.50	275	103.14	446	52.45
110	23.87	276	582.10	448	251.51
111	113.34	277	1,402.75	450	114.07
112	512.05	278	137.61	451	276.94
113	366.49	279	34.88	452	366.80
114*	1,390.85	280	149.88	453	74.38
115*	175.71	281	610.37	454*	199.13
116	441.59	282	133.90	455	112.89
117	191.59	283	535.30	457	600.74
118	18.39	284	236.94	458	1,098.91
119	152.00	285	107.72	460	392.76
120	940.22	286	250.15	461*	648.77
121	427.36	287	807.32	462	727.08
122	133.51	288	173.80	463*	623.25
123	253.32	289	659.60	464	1,002.01
124	152.43	290	320.11	465	664.32
125*	594.42	291*	657.29	467	16.21
126	101.76	292	2,228.05	469*	1,081.95
127	1,198.33	293	862.64	471	2,844.64
128	400.38	294	24.35	472	861.04
129	338.46	295	1,065.69	473	1,446.25
130	733.67	296	251.61	475	34.26
131*	1,995.78	297	15.53	476	165.27
132	160.36	299	260.13	477	137.90
133*	1,675.99	300	107.92	478*	87.15
134	110.03	301	595.57	481	180.46
135	11.84	302*	21.85	482	38.52
136	59.16	303	147.12	484	1,282.02
137	307.17	304	851.05	485	28.85
138	67.54	305	401.82	486	491.94
139*	172.60	306	118.11	487	437.84
140	116.09	307	462.68	488	78.62
141*	47.23	308	92.81	489*	249.31
142	597.86	309	73.33	490	109.34
143*	136.33	310	106.24	492*	274.55
144	272.54	311	23.44	495	477.33
145	100.89	312	82.24	496	29.01
146	436.70	313	34.20	497	935.71
147	1,655.49	314	5.74	498	340.24
148	81.82	316	1,953.40	499*	116.95
149	203.08	318	80.86	500	140.16
150	168.48	319*	361.27	501	29.90
151	154.25	320	650.80	502*	283.20
152	101.75	321	329.86	503	371.74
153*	3,454.09	322	81.55	504	135.57
155	1,367.41	323	298.93	506	393.87
156	575.71	324	185.52		
157	289.09	325*	2,489.89		
158	690.23	327	785.54		
161	1,083.79				212,341.09

ВПЛАТИ ВКЛАДОК АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	9.20	170	17.00	353	12.60
6	9.30	173	22.20	360*	78.35
8	21.40	182	1.95	361	7.70
13	97.60	184	2.20	362	11.10
14	61.35	191	20.20	368	3.20
16	3.70	194	23.35	371	28.40
19	127.80	204	20.70	372	9.20
20	32.80	208	1.35	375	38.50
22*	4.80	214	24.50	383	12.20
25	1.70	218	12.20	385	30.70
29	9.20	219	1.35	394	2.90
33	9.20	221*	17.20	402*	40.00
42	81.20	233*	1.90	407	48.65
43	9.20	238*	10.85	412	14.00
47	2.90	239	1.10	415	1.80
55	1.10	240	37.95	418*	62.80
58	22.00	245	16.55	422	6.30
59	3.65	247	1.00	423*	3.65
61*	9.00	251	5.00	427	8.00
62*	11.00	254	1.10	430	39.45
78	14.95	257*	6.15	432	104.20
83	31.65	266	29.95	434	191.50
85*	15.20	268	9.20	437	3.45
86	9.20	270	8.95	439*	15.40
90	5.55	271	3.05	440*	49.70
93	11.00	277	45.50	445	45.05
94*	23.20	282	20.85	4.46	7.30
96	2.40	287	12.25	448	18.50
99	.85	289	11.00	450	14.65
102	3.30	293	20.20	451	27.25
103	78.05	295	37.20	4.58	15.20
105	1.00	304	1.10	461*	87.45
114*	11.50	309	5.25	462	88.40
116	10.35	316	3.80	464	13.50
120	4.75	320	8.45	465	2.45
125*	21.80	325*	45.80	469*	11.00
127	15.20	327	21.40	471	45.80
131*	142.80	334	3.35	472	7.00
133*	58.60	336	50.55	473	30.40
139*	2.20	337	12.20	486	11.95
142	1.95	338	11.00	495	29.20
150	3.50	340	2.55	498	13.05
151	24.40	341	9.25	500	28.00
153*	.35	345	28.10	503	3.50
155	3.80	346	16.40	506	12.20
157	19.90	347	11.00		
158	3.20	349	53.40		
164	1.10				3,062.50

Прихід:

Місячні вкладки від членів — разом	$215,403.59
Звільнення від вкладок - діточа дивіденда	60.25
Відсотки від бондів	71,238.20
Відсотки від морґеджів	40,194.10
Приходи від рукарні й книгарні	35,299.21
Приходи з реальности, Керґонксон, Н.Й.	19,804.06
Вплати на покриття податків від морґеджових інвестицій	3,388.67
Вплати федеральних і старечих податків службовиків	3,019.29
Чинш від реальности в Джерзі Ситі, Н.Дж.	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,812.15
Зворот за забезпечення „ком:"	1,563.20
Перенос дозрілої грамоти „енд." до Сирітського Фонду	1,000.00
Перенос посмертної виплати до Сирітського Фонду	500.00
Зворот за реасекурацію	426.00
Вплати стейтових податків службовиків	237.70
Дивіденда від стаків	237.50
Відсотки від банків	184.93
З продажі Енциклопедії Українознавства	177.00
Зворот коштів при інвестиції морґеджів	115.00
З переносу резерви за дітей	103.00
Пожертви на Фонд Наглої Потреби	88.55
Зворот за книжки й друки	80.00
Зиск від бондів	46.52
Зворот коштів канцелярійних приборів	34.00
Зворот премії реасекурації	5.01
РАЗОМ	$397,024.93

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплата бондів	$273,610.24
Сплата морґеджів	119,785.97
Сплата членських позичок	7,128.62
РАЗОМ	$400,524.83

ПОВТОРЕННЯ:

З місячних вкладок, відсотки від інвестицій і т.п.	$397,024.93
Сплата бондів, морґеджів і позичок	400,524.83
РАЗОМ	797,549.76

РОЗХОДИ:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.:

5	Барнич Николай	1,000.00
5	Мельник Анна	500.00
5	Срібняк Петро	500.00
20	Бабяк Теодор	1,000.00
36	Сорохтей Марія	500.00
37	Процак Марія	500.00
42	Юсипчук Пасина	1,000.00
45	Затонський Ілля	500.00
45	Лев Матвій	500.00
53	Кубів Ярослав	250.00
63	Келлер Джеймс Д.	1,000.00
63	Луковський Іван	1,000.00
66	Ватралік Михайло	500.00
67	Концевич Анна	1,000.00
75	Космина Іван	500.00
75	Горбаль Антоній	500.00
76	Польовий Михайл	1,000.00
76	Нагнибіда Іван	1,000.00
76	Нагнибіда Іван	500.00
83	Савчин Ілько	500.00
86	Підгородецький Теодозій	500.00
87	Кінь Михаїл	1,000.00
91	Ковальчук Николай	1,000.00
91	Ковальчук Николай	1,000.00
94	Цеґельник Анна	500.00
96	Оземок Григорій	1,000.00
99	Кобловський Николай	1,000.00
106	Купчак Любомир	500.00
112	Форналь Марія	1,000.00
112	Пархоцик Анна	500.00
123	Панас Катерина	500.00
124	Гурняк Анна	1,000.00
124	Гурняк Анна	1,000.00
124	Драбик Николай	500.00
127	Крейср Анна	500.00
145	Бабяк Іван Дж.	500.00
155	Кардаж Варвара	1,000.00
155	Андерш Стефан Й.	1,000.00
167	Мадезька Анна	500.00
172	Жак Франко	1,000.00
176	Гнатушко Михаїл	1,000.00
176	Іванишин Іван	500.00
184	Задорецький Петро	1,000.00
204	Кукрицький Василь	500.00
207	Залужний Григорій	500.00
217	Шевчук Роман	1,000.00
217	Івасів Параска	500.00
220	Шавала Марія	500.00
221	Масієвич Василь	1,000.00
221	Курко Тома	500.00
240	Барнич Ярослав	500.00
254	Процко Стефан	500.00
259	Гула Стефан	1,000.00
260	Мацук Богдан В.	1,000.00
274	Сухар Чарлс	1,000.00
276	Судія Теодор	1,000.00
276	Грицков'ян Йосиф	500.00
284	Шаляпін Катерина	500.00
287	Барчак Йосиф М.	1,000.00
292	Руб Юрій М.	1,000.00
296	Калиновська Марія	750.00
299	Смолл Михаїл	1,000.00
324	Тичинський Маріян	1,000.00
330	Літвін Марія	1,000.00
331	Стельмах Михаїл	500.00
336	Дурич Семен	500.00
350	Сидяга Василь	500.00
352	Воловняк Єфима	1,000.00
361	Оленен Меланія	1,000.00
361	Олексів Олекса	1,000.00
361	Борута Микола	500.00
361	Волощук Волтер Л.	500.00
361	Кур Іван	500.00
364	Сімеда Михайло	500.00
369	Марунич Яків	1,000.00
370	Вашта Марія	1,000.00
383	Іваницька Іванна	500.00
385	Бутрин Петро	1,000.00
394	Маняк Іван	1,000.00
397	Чорпіта Стефанія	500.00
406	Душник Пелагія	658.00
423	Устіяновська Анна	500.00
476	Мельниченко Олександра	1,000.00
444	Виниченко Олександер	500.00
445	Лебай Даниїл	500.00
454	Поташник Марія Н.	1,000.00
	РАЗОМ	63,658.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ ФОНДІВ:

Виплата дивіденди членам	$428,234.60
Відійшли з виплаченим обезпеченням „енд."	35,673.66
Виплати друкарні й книгарні	34,593.55
„Свобода" за орган	17,200.00
Платня лсужбовиків	12,190.74
Грошеві звороти	9,913.27
Нагорода відділовим організаторам	8,753.00
Платня Головного Уряду	6,666.66
Виплати на видання Енциклопедії Українознавства	3,899.34
Групове забезпечення службовиків	3,669.16
Федеральний і старечий податок службовиків	3,401.50
Кошти подорожі	3,316.66
Винагорода обласним організаторам	3,183.50
Кошти подорожі обласних організаторів	2,542.13
Групове забезпечення службовиків від каліцтва „комп."	2,045.00
Кошти Окружних Нарад	1,077.62
Чинш за канцелярії у власному домі	1,000.00
Перенесення грошей за дозрілу грамоту до Сирітського Фонду	1,000.00
Видатки на пошту	972.78
Друки й канцелярійні прибори	941.05
Загальні канцелярійні видатки	515.43
Кошти контролі УНС	471.78
Пенсійні оплати службовиків	433.33
Премії за реасекурацію	418.88
Оплата за українські видання	350.00
Винайм і обслуга машин IBM	322.44
Телефон	307.72
Кошти за актюарія й статистику	303.00
Лікарі за провірку здоров'я нових членів	250.50
Кошти Зборів Головного Уряду	208.00
Виплати на реальностях в Джерзі Ситі	198.48
Меблі й канцелярійні прибори	169.95
Оголошення	152.50
Відсотки на закуплених бондах	131.95
Перенос резерви за дітей	103.00
Заплата вкладок за дітей, котри родичі померли	97.99
Книжки й журнали	56.26
Кошти при інвестиції в морґеджах	40.00
Оплата шпитального, хоробового обезпечення службовиків	26.59
Спортова акція	23.67
Друки й прибори для відділів	25.00
Вплати до асекураційного Департаменту за дозвіл	11.80
Вкладка до братської організації	8.00
РАЗОМ	$584,900.49

ПОВТОРЕННЯ:

Інші виплати з фондів забезпеченевих	$584,900.49
Виплати посмертних запомог	63,658.00
РАЗОМ	$648,558.49

ВИПЛАТА З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

21	Окрепка Анна	$25.00
27	Пеленська Софія	25.00
33	Коляда Евгенія	25.00
36	Тимків Явдоха	25.00
39	Бусько Андрій	35.00
39	Гриник Петрунька	25.00
56	Домброва Франко	35.00
63	Мищишин Онуфрій	100.00
65	Світлик Анна	25.00
67	Загоруйко Павло	35.00
67	Децьо Максим	35.00
70	Ляшок Стефан	35.00
78	Крознуська Галина	25.00
78	Магальчик Михайло	35.00
90	Комарницький Мирослав	35.00
99	Бонк Павло	35.00
102	Котинський Антін	35.00
106	Лобойко Іван	35.00
109	Стажетський Юлія	25.00
109	Мороз Вероніка	25.00
112	Стаховяк Володимир	35.00
116	Поторока Марія	25.00
117	Кучма Симеон	35.00
117	Васильків Павло	35.00
119	Омелян Марія	25.00
125	Матушек Стеля	25.00
127	Вакалик Дам'ян	35.00
127	Тимкович Евгенія	35.00
127	Тимкович Марія	25.00
133	Морґан Іван	35.00
139	Микитин Ілія	25.00
122	Дран Марія	25.00
153	Емміс Довгополи	25.00
155	Колодій Марія	25.00
155	Космина Пелягія	25.00
156	Глинська Софія	25.00
158	Кіт Марія	25.00
168	Еванило Марія	25.00
168	Космина Вавиль	35.00
168	Тіків Софія	25.00
171	Князь Юрій	35.00
179	Панчак Петро	25.00
181	Клован Михайло	35.00
191	Петрецький Дмитро	35.00
191	Кдіднаський Етел	25.00
206	Бойко Дмитро	25.00
217	Сокальський Мирон	35.00
217	Ерстенюк Дмитро	35.00
217	Паснак Петро	35.00
219	Савчук Августа	25.00
219	Савчук Василь	35.00
223	Маліборська Ева	25.00
223	Байдук Маґда	25.00
223	Ярома Ксеня	25.00
233	Мацілинська Евстахія	25.00
233	Левицький Іван	35.00
234	Якимович Анна	25.00
253	Ганущик Іван	35.00
254	Явін Юрій	35.00
254	Тімчішин Мая	25.00
254	Зін Юрій	35.00
266	Шийка Антін	35.00
270	Маланяк Стефанія	25.00
270	Мисак Симеон	35.00
270	Пігура Никола	35.00
274	Лапущанський Никола	35.00
276	Бобак Іван	35.00
284	Стефанович Евстахій	35.00
286	Балютанський Лука	35.00
286	Челяк Марія	25.00
286	Кралік Марія	25.00
293	Іванко Катерина	25.00
300	Ґуберновіч Текля	25.00
301	Врублівський Марія	25.00
305	Тіхоневіч Емілія	25.00
305	Варґа Катерина	25.00
308	Заяць Ефемія	25.00
316	Черкавський Марія	25.00
316	Ґой Данило	35.00
316	Майкович Петро	35.00
318	Русин Осипа	25.00
323	Біян Никола	35.00
325	О'Ліяр Ромуальд	35.00
327	Костишин Матвій	35.00
334	Зузек Микола	35.00
334	Стойків Дмитро	35.00
336	Семенчук Галина	25.00
336	Сеник Розалія	25.00
356	Опришко Анна	25.00
358	Фечачин Андрій	35.00
361	Ґлут Петро	35.00
361	Варан Александра	25.00
361	Декайло Ольга	25.00
361	Фурек Іван	35.00
361	Ґіт Наталія	25.00
361	Галичин Марія	30.00
361	Крупський Іван	35.00
361	Ратушний Михайло	35.00
361	Вуйків Теодозія	25.00
364	Скоп Іван	35.00
367	Бриславський Теодора	35.00
367	Пукіш Василь	35.00
367	Король Александер	35.00
367	Петрик Іван	35.00
371	Музика Людвіка	25.00
371	Сімянцев Софія	25.00
372	Пастернак Мичайло	35.00
375	Вілинська Катерина	25.00
376	Кнуста Ольга	25.00
379	Венґер Михайло	30.00
379	Дроник Іванка	35.00
382	Гарбіст Марія	25.00
386	Кучмак Антін	35.00
386	Попов Софія	25.00
406	Вартко Катерина	25.00
406	Вольф Марія	25.00
429	Спок Йосип	35.00
484	Ямсюк Аделя	25.00
484	Бабяк Стефан	35.00
489	Бакум Анна	25.00
490	Висоханський Анна	25.00
284	Щурик Стефан	65.00
427	Чорнописький Петро	35.00
434	Мартинюк Ванда	25.00
448	Чайка Юрій	25.00
	РАЗОМ	$3,830.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО:

Кошти минулої Конвенції	$300.00
РАЗОМ	$300.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО:

Виплата сирітської частини по:

бл. п. Миколі Плекан (436. Відділ)	1,281.67
бл. п. Осипі Вурбела (370. Відділ)	428.75
бл. п. Миколі Козушко (106. Відділ)	250.00
РАЗОМ	$1,960.42

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАРОДНОГО:

Український Конґресовий Комітет Америки	$1,500.00
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка	1,000.00
Українська Православна Церква в Бавнд Бруку, Н. Дж.	1,000.00
Погруддя Кардинала Йосифа Сліпого	600.00
Спілка Української Молоді Канади	200.00
Організація Українських Учителів	150.00
РАЗОМ	$4,450.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ:

Виплачено на реальностях в Керґонксон,	$22,659.20
РАЗОМ	$22,659.20

ІНВЕСТИЦІЇ:

Інвестовано в бондах	$173,750.00
Інвестовано в морґеджах	135,750.00
Позички членам	8,709.15
Піднесено вартість реальности в Керґонксон, Н.Й.	990.98
Закуплено машини до друкарні	5,000.00
РАЗОМ інвестовано в червні	$324,200.13
Інші розходи в червні	681,758.11
РОЗХОДИ в ЧЕРВНІ РАЗОМ	$1,005,958.24

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем травня 1967 р. осталася	$584,876.30
Прихід за червень 1967 року	797,549.76
РАЗОМ	$1,382,426.06
Розхід за червень 1967 року	1,005,958.24
Готівка з кінцем червня 1967 р. осталася	$376,467.82

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка	$ 376,467.82
Бонди й стаки	22,308,026.61
Морґеджі	9,020,330.33
Позички членам	510,417.55
Реальности	557,673.68
Машини друкарні	38,984.85
РАЗОМ	$32,811,900.84

СТАН ДОВЖНИЙ:

Фонд Забезпеченевий	$32,187,669.35
Фонд Братський	387,486.92
Фонд Сирітський	139,737.18
Фонд Захисту	73,186.10
Фонд Наглої Потреби	23,821.29
РАЗОМ	$32,811,900.84

ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ,
гол. касир

ЗДОБУТКИ КОМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЧЕРВНІ 1967 Р.

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у червні	Сума забезпеч.	Разом у 1967 р.
5	М. Хоманчук	1	$ 1,000.	
	А. Малан	1	1,000.	15
10	К. Кільченковський	3	5,000.	
	С. Гавриш	2	2,000.	16
13	П. Шевчук	1	1,000.	10
14	М. Отрок	1	3,000	5
16	М. Москаль	2	2,000.	2
18	К. Мельник	10	10,000.	
	В. Гірняк	15	15,000	25
20	М. Шумило	1	2,000.	2
22	Гелена Олек	3	2,500.	10
25	Марія Стецюк	1	500	6
29	Олена Малищак	1	1,000.	6
33	Софія Оріх	2	2,000.	4
37	Анна Гнатюк	1	5,000. (АДД)	4
39	І. Пиндус	1	1,000.	5
42	П. Головачук	5	7,000.	26
47	Анна Гарас	4	8,000.	8
48	С. Івасечко	1	1,000.	4
53	К. Сачко	1	3,000.	5
57	В. Жмуд	1	1,500.	9
63	М. Турко	4	4,000.	16
78	І. Петрунцьо	5	4,500.	11
81	А. Лукіянчук	1	3,000.	2
83	С. Гавриш	1	1,000.	
	П. Ткач	1	1,000.	9
85	Т. Панько	1	1,000.	6
96	Н. Драпало	2	1,000.	9
104	С. Мисак	1	5,000. (АДД)	2
107	С. Долошицький	1	1,000.	2
109	В. Звірек	1	1,000.	3
114	М. Ткачук	5	8,000.	24
116	С. Шилкевич	2	2,000.	6
119	Ольга Мамрич	1	500	8
120	В. Рефт	4	4,000.	14
121	А. Гадз	1	5,000.	3
128	М. Глова	2	1,500.	6
131	Л. Боднар	2	2,000.	8
137	М. Колодруб	1	1,000.	6
144	М. Чомко	1	1,000.	8
147	І. Зазворський	1	1,000.	17
151	Анна Пипюк	1	1,000.	1
153	І. Одежинський	10	21,500	89
155	М. Фединишин	2	3,000	21
157	М. Харів	1	1,000.	4
158	О. Саноцький	1	5,000. (АДД)	5
161	А. Джула	2	2,000	6
164	І. Кудрич	3	3,000	4
167	І. Велґан	1	1,000	1
168	Г. Бабин	2	2,000	5
171	Стелла Расн	3	6,500	5
175	І. Смерека	3	3,000	9
177	І. Лаба	2	1,500	4
182	А. Гнатюк ж	1	1,000	5
183	Д. Кошельовський	2	2,000	27
192	Я. Сенишин	2	3,000	2
194	І. Василишин	5	7,000	23
200	Л. Балук	1	1,000	2
204	В. Палідвор	3	3,000	16
214	О. Твардовський	1	3,000	6
216	І. Одежинський	21	30,000	32
217	Ф. Голод	1	5,000	2
218	М. Данильчак	1	1,000	5
220	І. Мелінищин	1	1,000	4
222	Я. Кришталович	1	1,000	3
235	М. Бобер	1	1,000	9
238	Анна Ремік	2	1,500	
	П. Мороз	1	1,000	4
239	М. Ковальчук	2	1,000	2
240	А. Стецяк	1	1,000	20
247	С. Гавриш	4	4,000	5
251	Т. Шмаґала	3	2,500	5
257	А. Рудник	1	1,000	
	П. Сильчак	2	1,500	9
261	П. Аркотин	1	1,000	1
270	С. Островський	1	1,000	7
271	І. Чопко	3	2,000	13
277	Е. Гомотюк	3	7,000 (1АДД)	15
282	Катерина Лукач	1	1,000	3
284	І. Василюка	1	1,000	4
286	Анна Гуттер	1	1,000	9
287	О. Стецура	1	5,000 (АДД)	1
288	А. Данилюк	1	1,000	2
292	П. Федик	2	6,000	17
295	С. Мотрович	1	2,000	2
296	П. Лобур	1	1,000	2
299	С. Сидорович	1	500	5
309	Ф. Кобас	2	10,000 (АДД)	9
316	В. Гавриляк	4	5,000	23
321	Д. Чук	1	1,500	7
322	А. Кейбіда	4	9,000 (1АДД)	4
324	. Захарчук	1	1,000	1
325	В. Цюпа	1	1,000	6
327	А. Копистянський	2	7,000 (1АДД)	9
333	В. Боберський	2	2,000	3
334	Стефанія Воганек	1	5,000 (АДД)	2
336	Г. Кисіль	1	2,000	2
340	С. Гавриш	10	32,000 (5АДД)	
	Софія Оріховська	7	5,000	46
343	Катерина Клименців	1	500	3
344	Т. Бутрей	5	5,000	12
345	М. Дербуш	1	500	9
346	Р. Чучкевич	1	5,000	7
348	Марія Макар	2	10,000	6
349	В. Бойко	1	1,000	
	М. Захарко	1	1,000	14
352	Я. Щербак	2	2,000	4
353	В. Оріховський	3	4,000	3
356	О. Продиус	1	1,000	4
361	В. Вишиваний	1	1,000	
	П. Кучма	3	7,000 (1АДД)	
	І. Пригода	3	3,000	
	І. Галичин	2	10,000 (2АДД)	24
362	Ф. Петрик	3	7,000	8
371	Ю. Баранюк	3	8,000 (1АДД)	43
372	О. Ярема	3	3,000	
	І. Головка	1	1,000	28
375	І. Одежинський	1	1,000	8
379	М. Семків	1	1,000	20
382	Катерина Гарбест	2	1,500	5
387	В. Олійник	1	1,000	1
388	о. О. Мицик	2	2,000	2
395	А. Рудавський	4	20,500	4
402	Анна Бурій	11	38,000 (5АДД)	36
407	В. Шаран	10	48,000 (7АДД)	44
408	Софія Куца	2	2,000	3
409	Жанет Болянд	1	500	3
414	І. Телюк	1	500	6
418	І. Мельник	5	13,000 (2АДД)	8
422	Т. Тещук	2	3,000	
	Б. Грицишин	2	1,500	18
427	П. Дяків	5	5,000	16
432	В. Пінковський	2	10,000 (1АДД)	21
439	В. Зацерковний	2	7,000 (1АДД)	5
440	Софія Куца	4	12	
	В. Дідюк	12	22,000 (1АДД)	48
444	Т. Баран	10	22,000 (1АДД)	11
445	І. Геврик	6	18,000 (2АДД)	26
449	Є. Омельченко	2	1,500	8
450	Евстахія Мілянич	1	1,000	4
451	Є. Омельченко	1	3,000	9
460	П. Сахаревич	2	2,000	27
464	В. Дідюк	5	18,000	
	М. Хомин	1	1,000	13
465	Текля Мороз	2	2,000	5
471	П. Дубас	2	15,000	20
478	В. Дідюк	2	6,000 (1АДД)	4
484	В. Запаранюк	8	8,000	10
490	Олена Чорномаз	1	500	1
503	Т. Войтів	1	500	3
504	В. Гірняк	2	5,500 (1АДД)	4
РАЗОМ:		390	$721,000 (40 АДД)	

34-ий З'їзд Ліґи Української Молоді Північної Америки

Для урочистого відзначення ЮВІЛЕЮ 100-ЛІТТЯ КАНАДИ, Ліґа Української Молоді Північної Америки перший раз влаштовує свій 34-ий З'їзд на терені Канади. З'їзд відбудеться від 1-го до 4-го вересня 1967 р. в Торонті, Онт. під патронатом Губернатора Провінції Онтаріо Дост. В.Е. Ров.

Комісія для проведення цього З'їзду підготовила для всіх його учасників надзвичайно цікаву й гарну програму:

В п'ятницю, 1-го вересня вечером — забава з танцями в авдиторії Церкви св. Володимира при Батурст вул. 400;

в суботу, 22-го вересня по полудні — дискусійний панель на тему: „Роля і місце української молоді в Канаді й Америці". Вечером у суботу бенкет- баль у Кришталевій залі готелю Кінґ Едвард, під час якого буде коронація Королевої Ліґи Української Молоді Північної Америки;

в неділю, 3-го вересня, після Богослуження, учасники З'їзду проведуть свій час у дозвіллі на чудовій площі Колеґії св. Василія Великого. На цій 59-ти акровій площі є великий купелевий басейн і тенісова площа.

У великій авдиторії Колеґії відбудеться концерт „Молодих талантів українсько-канадської молоді". На закінчення відбудеться забава з танцями в залі Колеґії св. Василія Великого.

Разом з молодечими організаціями З'єднаних Держав Америки, у З'їзді візьмуть участь такі молодечі організації Канади: МУНО, СУМ, ПЛАСТ, СУМК, ОДУМ, УКЮ, Український Студентський Клюб при Торонтонському університеті.

Подані організації запрошують всю українську молодь до Торонта на цей великий З'їзд в днях від п'ятниці 1-го до понеділка 4-го вересня 1967 р. де гарно й корисно проведете час та разом з нами відзначите славний Ювілей 100-ліття Канади.

Склад Комісії для переведення З'їзду ЛУМПА:

Наталія Буйдза — голова, Я. Лиско — секретарка, д-р Є. Вахна — скарбник, Софія Коваль — реєстрація учасників, Софія Луцик — організація і переведення бенкету-балю, Роман Мандзюк — орг. і переведення забави в п'ятницю, Андрій Григорович — опрацювання і видання програми з'їзду, Є. Мейнерик — орг. недільної програми і концерту, П. Мельник — преса та інформація.

Комісія для підготови та переведення З'їзду

Українська проблема і світ

Відомий оперовий співак Мирослав Скаля - Старицький у статті „Чи багато змінилося", надрукованій в лондонській „Українській Думі" з 8 червня, інформує про виступ представника західно - німецького міністерства в Парижі:

„У недавно виголошеній в Парижі доповіді представник німецького міністерства сказав нам виразно: „Україна, українська культура, українська проблема „Тера інкоґніта", тобто, земля невідома, для німців". Та й не тільки для німців. Світ нас не знав і не знає. І не тому, що не хоче, що вороги заступили нам дорогу, що не знає нашої історії, наших змагань, наших перемог, нашого геройства. Ні, не тому. Світ вже дещо знав і знає про наші подвиги, наші зриви, наші перемоги й упадки. Про це вже заподадливо інформують той світ наші вороги у своєму насвітленні, але інформують. Світ не знав і не знає нашої культури, нашого вкладу у всесвітню скарбницю цієї культури. Ми вже віками пишемо політичні „трактати", меморандуми, протести, яких ніхто, окрім нас, не читав і не читає, а поїхав Кошиць з Республіканською Капелею по цілому світі, і той світ заговорив тоді про Україну".

ЧИСЛО АКЦИДЕНТІВ ДУЖЕ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ В ЛІТІ. НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ВЖЕ ЗА 85 ЦЕНТІВ МІСЯЧНО, МОЖЕТЕ ПРИДБАТИ АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА СУМУ $10,000

в Українському Народному Союзі.

ВЕСЕЛКА

ЖУРНАЛ для ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ з кольоровими ілюстраціями.

Виходить кожного місяця у Видавництві „СВОБОДА" накладом Українського Народного Союзу.

Редагує КОЛЕҐІЯ в членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА у ЗДА $4.00
у інших країнах — рівновартість тієї суми.
Ціна окремого числа .... 40 центів.

Адреса:

"SVOBODA" — "VESELKA"
P. O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303. U.S.A.

1966 рік — це Франківський Рік

Вшанувати пам'ять Великого Каменяра, найкраще пізнанням його життя і творчості.

В цьому допоможуть Вам:

1. У СТОРІЧЧЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА. Збірник праць і статтей таких авторів: Володимир Дорошенко, Богдан Кравців, Олександер Кульчицький, Володимир Янів, Григор Лужницький, Пантелеймон Коваль, Василь Лев, Олександер Домбровський, Кость Кисілевський, Василь Мудрий. Стор. 198. Брошура $2.50
2. Іван Франко: ВИБІР із творів. Стор. 396. Тверда оправа $3.50, Брошура $3.00
3. Лука Луців: ІВАН ФРАНКО. Життя і творчість. Брошура $1.50
4. IVAN FRANKO — THE POET OF WESTERN UKRAINE. Selected Poems. Translated by Percival Cundy. Edited by Clarence A. Manning. Pages 265. Hard cover $4.50

Замовлення слати до:

SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Едмонтон, Алберта

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ ЖІНОЧОГО ХОРУ „ВЕРХОВИНА"

Об'єднання Жінок Ліги Визволення України в Едмонтоні зі своїм хором „Верховина", вже кілька років підряд влаштовують весняні концерти. Цьогорічний концерт відбувся 14-го травня в залі УНДому. Це було в День Матері, і концерт був присвячений українській матері.

Концерт удався ліпше, як попередніми роками. Був цікавий і на високому мистецькому рівні. Це заслуга проф. Сергія Яременка — диригента хору, і пані Тетяни Федорів — голови хору. Всі хористки мають добру причину радіти, бо їхні зусилля увінчуються все кращими успіхами.

Хор має прекрасні строї — стилеві гуцульські і вечірні, довгі чорні спідниці і вишивані блюзки.

В першій частині концерту хор проспівав „Під Твою милість", і „О Мати Божа". Далі слідувало слово п-і Т. Федорів „Присвята Матері", та деклямація О. Таланчук „Моїй Мамі".

Пісні і деклямації, а особливо слово Т. Федорів були такі зворушливі і переконуючі, що багато приявних втирали сльози. Сльози можна було зауважити під час концерту: при читанні спомину пані Вірою Іванишин, при деклямуванні панни Анни Мазурик.

У першій частині виступив теж відомий в Едмонтоні молодий піяніст Адріян Чорновол, який виконав соло на челі при акопаніяменті М. Венгринюк.

Панна М. Творницька деклямувала „Молодий матері", а талановита скрипачка п-а О. Спачинська, при фортепіяновім супроводі п. М. Мессей виконала три композиції. Соло О. Спачинської виявило, що вона має і музичний талант і добру школу. Слухачі нагородили її оплесками.

Оплески під час цього концерту були часті і щирі. Подали квіти проф. С. Яременкові. Квіти від хору вручала п-а А. Мазурик.

В другій частині програми хор виступив в гуцульських одягах і співав перед сценою, а на сцені юначки СУМ під керуванням п-і Люби Мекель виводили хороводо. Це була пописова точка концерту.

Останньою точкою був виступ жіночого хору „Верховина", який в супроводі оркестри відспівав „Не шуми калинонько", муз. І. Шамо, „Чорний крук", муз. І. Даньківича, та „Весняна пісня" муз. С. Яременка до слів Т. Федорів.

Фортепіяновий супровід спочивав у досвідчених руках учительки гри на піяно, відомої в Едмонтоні з віддано і безкорисної праці для української громади, п-і Марії Дитиняк.

Сцена УН Дому виявилася замалою. Диригент ледве пробрався поміж хором і оркестрою на своє місце.

Ця остання точка програми була музично найкраща і давала посмак симфонічного концерту. Це був вислід наполегливої праці проф. С. Яременка, любителя української пісні. С. Яременко є автором декількох вдалих хорових і музичних композицій на мотиви українських народних пісень.

Більшість оркестрантів, — це учні школи проф. С. Яременка, без участи якого ледви чи може відбутися в Едмонтоні більша українська імпреза.

Я тішився і думав, що не лише Торонто, але й Едмонтон може мати репрезентативний український хор, і навіть симфонічну оркестру.

Іван Шевчук

ВОСКРЕСІННЯ МЕРТВИХ...

(До фейлетону п. І. Керницького: „Згадуючи тернопільців")

Фейлетоніст-гуморист п. І. Керницький у своєму вище згаданому фейлетоні („Свобода" ч. 116 з 24 червня) згадав про одного тернопільського „кавуна", якого нижчепідписаний зарахував до покійників, та який не лише нагло „воскрес", але ще й прислав свій привіт на з'їзд з далекої Австралії... Цим „воскреслим" є мгр Осип Гринкевич, кол. адвокат, громадський діяч та останній посадник міста Тернополя.

В перших роках поселення останньої еміграції на батьківщині Вашингтона, кружляло багато т. зв. татарських вістей: давні приятелі відшукувались, нав'язували контакт вимінюванням вістями. В той час і автор цих рядків одержав листа, в якому згадувалось про смерть мгра О. Гринкевича. На цій основі зарахував я у своєму нарисі „Тернопільські міщани" („Свобода" 1958 і альманах „Шляхами Золотого Поділля" Філядельфія 1960) вище згаданого до... покійників. Очевидно, живучи далеко на південні країни, не мав я змоги провірити тієї вістки, але це повинні були справити впорядчик і редактор альманаху. На цьому місті прохаю вибачення у свого земляка і близького сусіда мгра О. Гринкевича і бажаю йому кріпкого здоров'я та довгого віку.

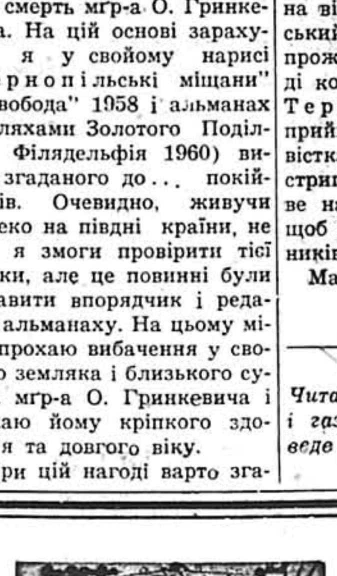
При цій нагоді варто згадати про другого „воскреслого із мертвих", кол. учня терн. гімназії о. Івана (чернече ім'я Якима) Сеньківського, ЧСВВ, уродженця Гаїв Великих, про якого згадує о. Михайло Ваврик у своїй книжці „По василіянських монастирях" (Торонто 1958) на ст. 159 (на тій же сторінці є світлина о. Сеньківського) ось що:... „З вибухом німецько - совєтської війни першими жертвами оскажених сталінських опричників впали святотройцький ігумен о. Северіян Бараник і неустрашимий проповідник о. Яким Сеньківський." (Це було в Дрогобичі в червні 1941 р., прим. автора цих рядків). Пам'яті о. Я. Сеньківського присвятив я свій спогад „Гаї Великі" („Новий Шлях" 1966) Аж ось недавно прийшла перевірена вістка, що о. Я. Сеньківський повернув із Сибіру і проживає в Польщі. На з'їзді кол. учнів середніх шкіл Тернополя на Союзівці прийшла ще одна радісна вістка, що мгр Дзюньо Постригач теж „воскрес" і живе на Україні. Дай Боже, щоб ще багато таких покійників воскресло...

Маямі, Флорида.

Б. Остап'юк

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

У В-ВІ „СВОБОДА" ПОЯВИЛАСЯ ДРУКОМ НОВА КНИЖКА ГУМОРИСТИЧНИХ НАРИСІВ!

Микола Понеділок

СМІШНІ СЛЬОЗИНИ

Обгортка і ілюстрації Е. КОЗАКА

Стор.: 278, м'яка оправа $3.50, тверда оправа $5.00

Замовлення і належність (чек або М. О.) слати:

SVOBODA
P. O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Під час градуацій в червні ц.р. в Барнард Коледжі Колюмбійського Університету в Ню Йорку ступінь бакаляра з загальною оцінкою „кум ляуде" і з визнанням в ділянці знань про европейський схід („Істерн Юроп ерія стадіс") отримала Христина Марта Барагура, донька редактора „Веселки" Володимира Барагури й мґр. Марії з Кушнірів. Христина є членом „Фай, Бета Каппа". Тепер вона працює в видавництві енциклопедій і словників „Кляренс Барнгарт Референс Букс" у Бронксвіл, Н.Й., а згодом плянує продовжувати студії з свого фаху в університеті в Торонті, Канада.

Христина Марта Барагура

Христина та її батьки є членами Т-ва „Дністер" 361-го Відділу УНС в Ню Йорку.

Н. Н.

Нова культурна фундація

Культурні фундації є ознакою освітнього рівня кожного народу. Що більше в ньго таких фундацій, то кращі є умовини для розвитку культури й науки. Тим більше вони потрібні нам українцям, що творять культурні цінності далеко від Рідного Краю. Позбавлені підтримки державних чинників, мусимо власними засобами класти підвалини під мистецьку й наукову творчість.

В останніх роках маємо кілька починів такого порядку. Це є Фундація Українського Інституту Америки пок. Володимира Джуса у Ню Йорку, передання лісового маєтку Наталі Даниленко Наук. Т-ву ім. Т. Шевченка. А тепер проявилась нова культурна фундація, що її створило подружжя Лесі і Петра Ковалевих. Вона є зложена в швайцарському банку у висоті 11.000 дол. і призначена на найкращий літературний або історичний твір року з позитивно - державницьким насвітленням. Адміністрування фундації доручено Союзові Українок Америки. Нагороди будуть уділюватись із відсотків вище згаданого фонду.

Фундатори цього проєкту, Леся і Петро Ковалеви, живуть у Швайцарії. Уроджені центр. земель України (Леся походить із Яготина на Полтавщині, а Петро з Харкова) вони вийшли на еміграцію в 1920 р. і по короткій мандрівці осіли в Женеві, де Петро Ковалів закінчив студії хемії. Л. і П. Ковалеви прожили все життя у Швайцарії, коли не рахувати короткого побуту у французькому Конго. Та ввесь цей час вони були в контакті з українською громадою, піддержуючи її дописами у пресі та матеріяльними пожертвами. А тепер, у 50-ліття свого шлюбу постановили створити Фундацію для підтримки української науки і культури.

Недавно тому проголошено перший Науковий Конкурс на історичну працю (монографію) з рамени тієї фундації. Реченець Конкурсу закінчується 31. грудня 1968 р. Наукове Жюрі, що опікується Конкурсом, очолив проф. Олександер Оглоблин, членами Жюрі стали д-р Григор Лужницький і Дмитро Левчук. У такому поважному складі треба сподіватись якнайкращих успіхів праці Конкурсу.

Це в дійсності перший у нас Конкурс на історичну працю і як такий заслуговує на увагу нашого наукового світу.

Пресова Референтура СУА

З культурної українки в американському світі

Ню Йорк. — У Філярмонійній залі мистецького осередку в Ню Йорку, в Лінкольн Центрі, 1-го липня відбувся концерт в серії „Міжнародний Фестиваль 1967", в якому, між ін., було виконано уривки з опери М. Лисенка „Тарас Бульба" — в перекладі на чеську мову. У складі виїздної групи Метрополітальної Опери, що виступає тепер у Центральному Парку в Ню Йорку та на Брукліні є відома співачка угорського роду, знавець і виконавець різних партій в українських операх, солістка Шарлотта Ордасі-Баранська. В найновіших виступах вона співала в опері „Мадам Батерфляй", Пуччіні, в програмі „Дабл'ю О АР" у Ню Йорку, у неділю 2 липня, в щонедільній серії „Світ завтра", передаваній від 11.30 до 12 г. ночі, передала того вечора бесіду біблійного проповідника Герберта Амстронга з Пасадіни, Каліфорнія, в якій той відомий проповідник декілька разів згадував про Україну та український народ, що був під утиском Гітлера, а тепер перебуває під утиском комунізму.

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

СОЙКА-ШТУКАРКА

РОМАНА ЗАВАДОВИЧА

Ціна — 1 долар

Новий осяг у студіях

Під час градуаційної церемонії 3-го червня 1967-го року на Університеті Сітен Гол, одержав академічний ступень магістра економічних наук Людомир Іван Зарицький з Вест Гейвену.

Людомир Зарицький працює у великій фармацевтичній фірмі Гайґа у відділі Ню Гайвені, який являється найбільше успішним на цілу Америку. Амбіцією п. Зарицького є вибитися на провідне становище у дослідах ринкового розподілу фармацевтичних виробів у ЗДА.

Людомир Зарицький є сином п-ні і д-ра Миронів Зарицьких з Брукліна; він є активним членом пластового загону „Чота Крилатих" та КЛМ Лещетарського Клюбу. Він теж є членом 325 відділу УНС, Т-ва Провидіння, і Т-ва Святого Імени при парафії Церкви св. Михаїла в Ню Гейвені, Кон. Його батьки є добре знаними діячами української спільноти на Брукліні і в Ню Йорку, і теж є членами УНСоюзу.

М. Ч.

Сиракюзи, Н. Й.

ВИСТУП ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ СУМА

Танцювальний ансамбль „СУМА" в Сиракюзах зі своїми опікунами

Учениці й учні Католицької Школи при церкві ім. св. І. Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й., які є зорганізовані при осередку СУМА — взяли участь у фестивалю народних шкіл Округи Онондаґа. За висловом директора фестивалю о. Костелло, виступ наших дітей був однією з найкращих точок програми. Ансамбль — 50 осіб підготовив Іван Піґуляк з поміччю Ореста Грицика й Гані Полівчак. Коротка підготовка не дала високомистецьких танців, але півсотні наших школярів дали радість батькам і гостям. Українська година програми почалася піснею „Год блесс Америка", дальше танці: „подільський козачок", „гонивітер", „чумак" і „метелиця - кочуруга", а закінчено піснею „Боже Великий, Творче Всесильний."

Підготовка ансамблю вимагала великого вкладу праці і за це належиться подяка п. І. Піґулякові, родичам за сторі дітям, що не жаліли видатків на це. Всечеснішій Сестрі Дем'яні, директорці школи, в імені всіх родичів складаємо подяку за її щиру опіку.

Ансамбль працює дальше, бо перед ним ще пописи: 6-го серпня ц.р. „Український День" в Сиракюзах, а опісля на місцевій телевізії.

На фестивалі приглядались нашим танцюристам 600 - 700 осіб.

Побажання на будуче — підготовити виставку українського мистецтва, а цього в Боже в дальшій працілається нашій школі ще не було. Щасти Боже в дальшій праці нашій молоді.

С. Г.

Філядельфія, Па.

ВІДДІЛ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ ОЧОЛИВ ІНЖ. ВАСИЛЬ КОСТРУБЯК

11-го червня відбулися у власній домівці ТУІА 19-ті річні Загальні Збори, в яких взяло участь 60 членів.

Зборами проводила президія в складі: інж. Б. Филипович — предсідник, проф. І. Хортик — заст. предс., інж. С. Хариш і інж. В. Яримович — секретарі.

Головну Управу ТУІА репрезентували новообраний голова — інж. А. Галібей з Ню Йорку і інж. І. Духницький. До Почесної президії запрошено голову Централі — який передав привіт від новообраної Управи і побажав Зборам і членству філядельфійського відділу успіхів в дальшій праці.

За уступаючу Управу звітував голова Відділу інж. М. Борецький, доповнюючи надзвичайно звідомлення. Великим успіхом Управи було придбання нових 15 членів, побільшуючи число членів до 112. Фінансові обороти в біжучому році треба зачислити до найкращих.

За стипендійну комісію доповнював звіт проф. В. Винницький, подаючи, що на стипендії для студентів і інші наукові цілі виплачено з фонду 1 550 дол., та 450 дол. з каси Т-ва на датки громадського характеру.

По оживленій дискусії над звітами на пропозицію Контрольної Комісії збори уділили абсолюторію уступаючій Управі з признанням однодушно.

Перший раз від 18 літ існування Відділу крім списка Номінаційної Комісії зголошено другий список зі залі. Список Номінаційної Комісії прийнято більшістю голосів.

До керівних органів обрані: голова — інж. Василь Кострубяк, до управи увійшли інженери: Ю. Пуцишин, В. Медуха, В. Яримович, М. Караман, М. Ковальчук, д-р О. Хортик, І. Пак, В. Чомлинський і С. Чорпіта.

Контрольна Комісія: інженери: М. Борецький, С. Хариш і М. Романець.

Суд: інженери: М. Заборський, З. Кохановський і А. Вонторський.

Стипендійна Комісія: проф. В. Винницький, інж Р. Пеленський і інж. Є. Филипович.

В. В.

СИНЯ ЧІЧКА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

останнього акту Тоски. Щодне і друге замикає у собі якусь символіку, якої вона не може передати словами. Але вона подумала, що це могло б звучати банально, а банальність нищить усяку красу. Тому не сказала нічого, тільки подала руку і всміхнулася.

У липневу суботу по радіо почула вістку. Слова диктора були чіткі та виразні, але вона не хотіла їх зрозуміти. Вона попросту не хотіла повірити. Чому він каже, що „наш славний оперовий співак, д-р Василь Тисяк помер"? Хіба можливе, щоб отак несподівано не стало його, не стало синьої чічки?

Котилися сльози. Колись, коли він співав про прощання з життям, сльози так не пекли. В липневий день вони були болючі. Він вже ніколи не заспіває. Вже нема синьої чічки.

Цю й інші пісні співатимуть інші співаки. Але це вже буде інакше. Не буде вже в них ані дому, ані Черча, ані оперного театру у Львові. Це так, якби замкнулися двері до клаптика колишнього світу. Дорогого, прекрасного світу, що зваився молодість.

... Є потіха для тих, що сумують за померлими співаками. Кажуть, що вони співатимуть у новому, невідомому, примарливому світі... Хіба треба в це вірити...

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Друзями і Знайомими, що в Шікаґо, 13-го липня 1967 р. по короткій а важкій недузі відійшов у Вічність на 60-му році життя НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ і БРАТ

бл. п. мґр. ОСИП ГОРОДИСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в православній катедральній церкві св. Володимира в Шікаґо дня 17-го ЛИПНЯ.

Тіло спочиває на кладовищі Елмвуд.

В глибокому смутку:
Дружина — МИХАЙЛИНА;
Брат — ІВАН з дружиною ІРЕНОЮ;
Братанок — ПЕТРО в Америці;
СЕСТРА з дочкою і БРАТАНКИ в Україні.

БЛ. П. ГЕНРИХ КОВАЛЬ

(Посмертна згадка)

У Шикаґо, далеко від рідних земель, відійшов у вічність один із активних діячів Галицької Волости — Генрих Коваль. Уродженець Станиславова, як студент пірнув у вир громадської праці. Зокрема знало його робітництво Станиславова, залізничники, знали його і села Станиславівщини ще перед першою світовою війною. Поривала його і політична праця, від якої годі було стояти осторонь. Перша війна покликала бл.п. Генриха Коваля в ряди австрійської армії, але він вкоротці перейшов на працю до Союзу Визволення України у Відні. Знав його і сумнозвісний Талерґоф, і знали його в Ґмінді.

Визвольні змагання застали Покійного Г. Коваля на терені Східньої Галичини, де він став у ряди будівничих молодої Української Держави. Після програної не впав духом. Вроджений оптимізм заставив його стати в ряди тих численних діячів Галичини, що з подивуґідним запалом взялися до відбудови і розбудови українського національного життя, зокрема до культурно - освітньої праці і піднесення економічного життя на західньо - українських землях. Його, здібного педагоґа, польська влада наділила працею сільського учителя в маленькому селі Войнилівщини — Перекосах, далеко від міст і залізниці, в надії, що там не буде мати можливостей виявляти свою вроджену активність. Але помилилися. Поставивши разом із своєю вірною дружиною Анною на високий рівень сільську школу в Перекосах, занедбану попередниками, він в короткому часі своєю працею оживив просвітянське життя не тільки в себе, але і в інших селах Войнилівщини і сусідньої Журавенщини та працював над відновленням і заснованням цілої сітки сільсько-господарських кооператив.

Перенесений владою на терен Калущини, до села Студінки, працював далі, зокрема на кооперативному полі, стаючи вкоротці у проводі одного із найбільших тодішних кооперативних повітових союзів в Калуші, як голова Надзірної Ради. Як досвідченого і заслуженого господарського діяча вибрали Г. Коваля до Надзірної Ради „Маслосоюзу" у Львові, а організація українського учительства „Взаїмна Поміч" у Львові покликала його до проводу цієї центральної професійної організації.

Друга світова війна перервала цю працю.

Покійний Г. Коваль навіть у найтяжчих часах першої совєтської окупації а відтак німецької, не заломився, хоч доля зготувала йому виїмкові тяжкі проби, зокрема за німецької окупації. Висунений тоді громадою на становище посадника міста Калуша робив все можливе, щоб рятувати населення міста і околиці від переслідування, а то й заглади. Його серце як людини і українського патріота казало йому ставати в обороні не лише українського населення, але й жидівського та польського. Зате не минула його тяжка рука ката Станиславова, ґестапівця Кріґера, який його ув'язнив. А коли заходи громадянства звільнили його, тоді арешт і розстріл сина, многонадійного Ореста Коваля разом із іншими українськими патріотами був заплатою йому за те, що рятував других.

Опинившись на еміґрації в Німеччині, а відтак у ЗДА в Шикаґо, в міру своїх сил, не кидав громадської праці та служив своїм досвідом і порадою майже до останніх часів свойого життя.

Помер на 80-му році життя 22-го квітня, похоронений на цвинтарі св. о. Миколая в Шикаґо, оставивши по собі жаль своїх численних приятелів.

в. н.

Сан Франсіско, Каліф.

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ

Русифікування і переслідування українського народу москалями змобілізували нашу громаду в боєву лаву до протинаступу. Безпосереднім викликом до такої дії був засуд Світличного і Дзюби і цілого ряду українських інтелектуалів з приводу їхньої любови до української мови і оборони гідности і чести українського народу.

Відділ УКК в Сан Франсіско ужив подвійну тактику в підготовці протестаційного віча. По перше, про злочини Москви супроти нашого народу поінформував репрезентативний політичний світ стейту Каліфорнія. Відповідно приготовані листи, оперті на документах в супроводі книжки Зінкевича вислано на адреси замітних стейтових політиків, а також конґресменів і сенаторів нашого стейту. Багато з них прислали нам дуже заохочуючі листи з великим знанням історії України, як напр. сенатор Кухель, сенатор Йонґер, та телеграми як ґубернатор Ріґен та мейор міста Шелі. Основною думкою їхніх відповідей було: „ми вповні поділяємо Ваші думки і продовжуємо наші намагання звільнити Україну". Кожного конґресмена і сенатора ми просили, щоб у Конґресі вони внесли відповідну резолюцію, засуджуючи імперіялістичну політику Москви супроти підкорених народів. Ми свідомі, що їхня політична дія в стосунку до другої держави є обмежена, однак вже сам факт знання про ув'язнювання людей за уживання рідної мови кидає чорне світло на нашого ворога і тим самим мобілізує приятелів гуманітарників біля нашої справи визволення. Цей тактичний маневр Відд. УКК приніс повні успіхи в нашій протестаційній дії, бо факти злочинів Москви довів до відома політичного світу Америки.

Друга метода праці Відд. УКК це була мобілізація українського громадянина тут і його повний вияв в духовім об'єднанні з великим українським народом в формі зорганізованого протестаційного віча в дні 18-го червня ц.р. Головним бесідником мав бути сенатор Йонґер, який вже кілька місяців перед вічем мав інтерв'ю з п. Царем, головою відділу, і п. Мареніним, секретарем того ж і погодився на це. Однак ненадійна хвороба левкемія забрала його від нас напередодні самого віча. Його місце заступив п. Гуцул, проф. каліфорнійського університету. В українській мові доповідав п. Оренчук. Оба бесідники проаналізували факти „злочинів" українських інтелектуалів і русифікаційні методи Москви. Великою прикрасою віча були хорові продукції місцевого хору, який вже від одного року чарує нашу громаду своїми виступами. Національні танки вивели такі пані: Шавлач, Іськів, Черепенко, Паньків, Жеребинська і наймолодша Оля Черепенко. Українські пісні співав п. Маслюк, який веде музичну школу тут, а його син грав на фортепіяні. Віче закінчено співом двох національних гимнів. Присутні під впливом сильного враження протесту вже після закінчення самого віча спонтанно заспівали „Не пора, не пора". Віче відкрив п. Цар, голова Відд. УКК, а ним провадив п. Кладко, організаційний референт.

Ю. М.

ПАМ'ЯТІ ГАННИ КОСТИРКО

Управа Товариства Прихильників УНР в Сан Франціско висловлює глибоке співчуття скарбникові т-ва Миколі Костиркові з приводу смерти його дружини Ганни, яка відійшла у вічність 10 липня 1967 р., залишивши в смутку чоловіка Миколу, сина Юрка, невістку та онуків.

Ганна Григоріївна Костирко народилася 22 грудня 1903 р. в Одесі, в родині дрібного службовця міської управи, Григорія Черненка, родом з Полтавщини. Закінчила державну гімназію, пізніше Одеський Інститут Народної Освіти. Працювала вчителькою української зразкової школи ім. Т. Г. Шевченка та, одночасно, в науково-дослідчій педологічній станції м. Одеси.

На її долю припали важкі юнацькі роки: у першій світовій війні загинув найстарший брат, другий був важко контужений. Українське національне відродження після революції 1917 року втягло її та її третього брата в свою орбіту. Більшовицька окупація України знайшла в Одесі, де було багато жидів, дуже сприятливі умови. Чека з перших днів розпочала шалений терор, було заарештовано і Анну та її брата. Тортури Чека добре відомі. Брата покійної розстріляно на її очах, а її 18-річну, засудили комуністи на 5 років примусової праці. Через два роки звільнили, бо в'язниці були перевантажені і їх треба було розвантажити.

Коли вибухла друга світова війна, то вся родина без вагання виїхала з „раю".

Життя в ролі „остарбайтерів", у таборах Д. П. та перші кроки в ЗДА не були легкими, але на свободі, починаючи з таборів Д. П., покійна брала активну участь у громадському житті.

В Сан Франціско вона була членом та скарбником рел. сестрицтва. Всякі громадські непорозуміння покійна брала близько до серця, тяжко їх переживала, що відбивалося на її підірваному здоров'ї.

Українська громада в Сан Франціско зазнала важкої втрати. Нехай же буде легкою їй земля Америки!

Покійну поховано на Сербському Цвинтарі в Сан-Франціско. Похоронну відправу провадив о. І. Гончарів, настоятель Української Православної Церкви в Сан-Франціско, а похоронну Службу відспівав хор під керівництвом А. Наріжної.

Управа Товариства

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 6-го СЕРПНЯ, 1967 р.:

БОСТОН, Масс. — Піврічні Загальні Збори членів 238-го Відділу ім. полк. Е. Коновальця, зараз же після Сл. Божої в парафіяльній залі церкви св. Андрія. Після відчитів Управи Відділу за піврічну проароблену працю буде роздача членам чеків на дивіденди. Просимо всіх членів прийняти участь у цих зборах. — За Управу Відділу: Д. Николенко, рек. секр.

РОСІЯ — СОБІ, УКРАЇНА — СОБІ

Якщо взяти московські видання, то за ними українські композитори М. Березовський, або Д. Бортнянський — це „російські композитори". Якщо ж прочитати відгук у „Літературній Україні" з 18 липня на нову книжку „Про музику і живопис на уроках української літератури", видану в Києві, то там ці композитори, а також А. Ведель — українські композитори, що не підлягає жодному сумніву.

ТАРЗАН, Ч. 5845. Жадоба і страх Діка Ґріна!

Дік Ґрін підганяв Тарзана і професора до цінної руди з метеорів.

Страх від надбережних скакунців був на другому місці у відношенні до його візії багатства . . .

Та все таки, чим дальше вони йшли на суходіл, тим більшим ставав його жах від потвор!